Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường
Từ microfilms trường Đại Học Cornell

NĂM THỨ MƯỜI BẢY — SỐ THỨ: 356) MỖI SỐ: 0$04 NGÀY THỨ TƯ 30 JANVIER 1929

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA BÁO

	1 tháng	3 tháng	6 tháng	1 năm
Đông-dương, Trung-kỳ, Ai-lao, Nam-kỳ, Pháp-quốc và các thuộc-địa Pháp	2.00	5.00	9.00	16.00
Ngoại-quốc	4.00	7.00	14.00	25.00
Các làng và các phố	2.50	5.00	10.00	20.00

Giá mua báo tính từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng.
Các người mua báo nên gửi tiền trước.

Toutes les lettres doivent être adressées à M. Nguyễn-văn-Vĩnh 63, Rue Julien Blanc, Hanoi

Adresse télégraphique: TRUNGBACTANVAN HANOI

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix surgénéral, dernière page:
Une seule insertion ..... 0$50 la ligne
Contrat annuel
Pub. locale: Une seule insertion ..... 0$15 la ligne
Réclames, faits divers et Nécrologies ..... 1$50 la ligne
Petites annonces locales ..... 0$10 la ligne

SẮM HÀNG TẾT

Từ khi bắt đầu sang tháng chạp đến nay, ngồi đâu cũng nghe nói đến chuyện tết, ở trong các phố, nhất là những phố buôn bán to, như hàng Ngang, hàng Đào, hàng Gai, hàng Bông, thật là rộn rịp tấp nập, kẻ đi người lại, nào là người các tỉnh về, nào là người ở các chốn thôn quê ra, thật là cái dịp cho người mình gánh vàng đi đổ đó. Các thứ cần dùng trong mấy ngày tết, như là hương nến chè pháo, các thứ đồ ăn đồ mặc, cũng là các thứ vật vảnh khác, kẻ nhiều người ít, tính ra thật cũng mất một số tiền khá to vậy.

Ở xã-hội ta, trong một năm, ngày tết kể cũng đã nhiều, tết tháng ba, tết tháng năm, tết trung-thu, tết trùng cửu, vân vân, mà tết Nguyên-đán lại là tết trọng thể hơn cả. Khắp cả trong nước, từ thành thị cho đến thôn quê, những nhà quan trường và những nhà phong phú, thì mâm cao cỗ đầy, của ngon vật lạ, trong nhà thì trần kỳ ngoạn hảo, trần thiết trang hoàng, trong mình thì gấm vóc ngọc vàng, phục sức choáng lộn. Những nhà nghèo thì cả năm, ăn uống khạm khổ, áo quần lam lũ, nhưng trong mấy ngày tết, cũng làm được mâm cơm, cũng mua được bao chè, lại phải có cái áo sạch, có cái quần lành, để vãng lai thù tục với nhau, nhà nào cũng tưng bừng tấp nập, người nào cũng hớn hở tươi vui, cái quang cảnh trong mấy ngày tết, thật cũng khác ngày thường xa lắm. Ấy cũng vì người mình trọng cái tục ăn tết quá như thế, mà sinh ra một sự tổn phí chung cho cả nước, và một mối phiền lụy riêng cho nhà nghèo.

Thế nào là sự tổn phí chung cho cả nước? Đã đành rằng sự buôn bán là gốc đích chác chung của loài người, đổi cái của mình có, để lấy cái của mình không, dẫu ở các nước kỹ nghệ đã tinh tiến đến đâu đi nữa, cũng còn lắm thứ phải mua ở nơi khác; nhưng chỉ khốn vì nước ta bây giờ, nghề ít dân nghèo, lại gặp buổi người khôn của khó, tuy mấy năm nay, thực-nghiệp cũng đã chấn-hưng, mà kỹ-nghệ cũng chưa lấy gì làm tiến tới, các thứ thường dùng phải mua của ngoài còn nhiều, mà hàng hóa của mình có thể bán ra để thu mối lợi về thì còn ít, nếu lại cứ mỗi năm một lần, từ nhà quan đến nhà dân, từ nhà giàu đến nhà nghèo, lại đưa nhau đem một số tiền to, để mua các thứ ngoại hóa, khiến cho tài nguyên trong nước càng hao-hụt đi, cái bệnh nghèo của nước ta bây giờ, nguyên nhân cũng có một phần lại đó.

Thế nào là sinh mối phiền lụy riêng cho nhà nghèo? Những nhà quan trường và những nhà phong phú, vì sẵn tiền lắm bạc, nhân dịp để ăn tiêu cao phi chơi và mua lấy cái hãnh diện ở bên ngoài, thì chẳng nói làm gì, còn những nhà gia tư thường thường, cũng chỉ vì bó buộc vào cái thói quen trong xã-hội, theo gương những nhà quan trường và những nhà phong phú, ngày thường chi dụng, số tiền vào chỉ đủ số tiền ra, thế mà cũng cố ăn nhịn để dành, góp nhặt lấy một số tiền, để chi tiêu trong mấy ngày tết, câu tục ngữ: «Kiếm cải ba năm thiếu một giờ», thật là đúng cái tình cảnh các nhà ấy trong mấy ngày tết, vậy còn làm gì có đồng tiền dư dụ, để phòng những việc chi tiêu bất kỳ, mà suốt đời đành chịu loanh quanh tùng thiếu. Những nhà nghèo cực, dẫu ngày thường chi tiêu không đủ, mà trong mấy ngày tết, cũng phải gắng gượng để theo thời chẳng lẽ nhà người khói hương nghi-ngút, mà nhà mình hương lạnh khói tan, chẳng lẽ nhà người cỗ bàn linh-đình, mà nhà mình bát canh đĩa muối, dù thế nào cũng phải lo chậy sắm sửa, chẳng nhiều thì ít, cho khỏi thua chị kém em, vì thế cả năm đầu tất mặt tối, mà công nợ đành chịu lũn-kũn suốt đời, ca rao ta có câu: «Tết nhất đã đến sau lưng, con trẻ thì mừng, người lớn thì lo» ngẫm nghĩ câu ca rao ấy, thì đủ hiểu cái tình cảnh những nhà gia tư thường thường giở xuống về việc sắm tết.

Người xưa có nói: «Cửa bạnh nghèo chẳng gì bằng bớt sự tiêu phí» đương buổi nghề ít của nghèo, đường mưu sinh rất là khó khăn này, ta tưởng nên bớt sự chi tiêu phí phí trong mấy ngày tết, để bồi dưỡng tài nguyên cho nước nhà, và hồ được những điều cần động vô ý thức, tưởng cũng là một việc rất cần thiết mà ta nên để ý đến vậy.

Có người nói: «Nước ta vốn trọng cái chủ-nghĩa gia-tộc, gặp ngày lành tháng tốt, lại nhớ đến tổ-tiên, là một tục rất tốt của mình, có lẽ nào nên những bỏ». Phải, tục ấy là tục rất hay, gặp ngày đầu năm, ta nên giở lòng thành kính, sửa lễ vật cho tinh khiết, để tỏ lòng cảm niệm đến tổ-tiên, còn những việc chi tiêu phù phiếm, thì nhất thiết tính giảm đi, như thế vừa giữ được quốc-túy của mình, lại vừa hợp cái thời buổi cải-lương này vậy.

H. T. B.

Vô-tuyến-điện

Ngày 26 Janvier 1929
Nước Pháp

Tại thử dân nghị viện

Thử dân nghị viện vẫn bàn các lời chất-vấn về cái chánh-sách của chánh phủ ở Alsace Lorraine. M. Schumann, thứ-dân nghị-viên ở Moselle, có nói dân đất Moselle yêu mến nước Pháp, và ông nói mọi việc thiên tổn của các viên chức ở đó đáng.

Quan thủ-tướng Poincaré có nói tình cảnh của các viên chức ở Alsace Lorraine sang sướng hơn tình-cảnh của các viên chức nước Đức, bây giờ lương bổng được nhiều hơn khi ở dưới quyền nước Đức, và lương bổng lại hậu hơn các viên chức ở các tỉnh khác.

Ông thế dân nghị-viên Moselle kể các công việc nước Pháp làm cho đất Alsace Lorraine trong mười năm nay, như đặt máy điện ở sông Đào của sông Moselle, tr ếp cho những người bị nạn 1 nghìn 970 triệu francs, đặt nhà những sở vệ sinh, tăng lương của các viên chức, tiền phụ-cấp của những người bị nạn chiến-tranh. Sau ông nói nước Pháp đã làm hết cái nghĩa-vụ. Ông nói thế, nghị-viện đều vỗ tay hiểu đồng tình.

Ông lại nói: Ký vì tình, mà đất Moselle chỉ mong chịu quyền thứ chánh-phủ trung-ương, chứ không mong chịu quyền thứ nào khác. Tuy rằng cũng đã xảy ra nhiều sự cải tổn, mong mọi xem các sở mọc thì rõ rằng đất Alsace Lorraine không bao giờ thịnh vượng bằng từ khi trở về quyền nước Pháp.

Ông Richard về đảng cấp tiến, có nói đảng cấp tiến không nữ rằng nhị-viện, chẳng tán nội-các vì đảng phái nào, khi nào việc nghị luận xong sẽ bỏ phiếu mà chuẩn một khoản nói rằng cái chánh-sách ở Alsace Lorraine sẽ phải giữ vững chủ-nghĩa bảo toàn quốc-dân.

Quan Poincaré có nói nghị không xướng vấn đề tín-nhiệm, để cho toàn nghị-viện để tỏ ý phản kháng cái phong trào vận động Alsace tự-trị.

Hội hàn-lâm luân lý, và chính-trị

Tại hội hàn-lâm luân lý, và chính-trị M. Henri Capitant giảng sự ở hàn luật-học Paris trước sử thế chiến cho M. André Weiss.

Buổi hội nghị của đảng thôn dân

Đảng thôn-dân nước Pháp đã họp hội-đồng. Trong điều thứ nhất về điều-lệ có nói mục đích đảng ấy là tranh tiếp chiếm lấy một phần quyền tư-pháp và quyền hành-chính và phần thôn-dân, đảng ấy tỏ-chức theo cái tổn chế mặt chánh-phủ công-hòa dân chủ để chiếm lấy quyền lợi về đường tinh thần, xã-hội, và vật-chất, của thôn-dân có quyền được hưởng.

Có 500 đại-biểu của 58 quận. Trong số ấy không có mặt nhà chánh-trị nào cả.

Nước Anh

Việc đào đường ngầm ở dưới bể Manche

42 phòng thương-mại, và 73 hội lao động tán thành việc đào đường ngầm ở dưới bể Manche.

Nước Brésil

Đường hàng không

Bi-tuơ de la Vaux, là người hành khách thứ nhất ở trên tàu bay chở thư-tín từ nước Pháp đến nước Brésil đã đỗ xuống. Dân hai nước Pháp và Brésil đều hoan hô.

Nhật-bản

Cái quyền bảo-cử của dân-bà

Đã có luật cho dân-bà cái quyền công-dân, để là cái trưng-triện rằng nay mai dân-bà sẽ được quyền bảo-cử. Bản luật về quyền bảo cử, chẳng là trong vụ này thứ-dân nghị-viện sẽ ưng-chuẩn, nhưng không chắc nguyên lão nghị-viện có ưng chuẩn hay không.

Phi-luật-tân

Nghị luận đường ăn

Hội của kỹ nghệ làm đường sẽ cử ba viên đại-biểu đến Washington để phản đối lời của M. Timberlake, về việc ưu đãi thuế cho đường ăn và đầu dầu của Phi-luật-tân nhập cảng Hoa-kỳ.

Trong vụ nghị-viện Hoa-kỳ họp nay mai, ông nghị-trưởng nguyên lão nghị-viện Quezon sẽ tiếp các đại-biểu kỳ sang Hoa-kỳ, nếu nghị-viện ưng-chuẩn khoản của M. Timberlake, thì ông sẽ cho Phi-luật-tân được độc lập, để là lại việc bãi sự tự-do mậu dịch với Hoa-kỳ.

A. R. I. P

Chẳng phải nói thì các độc giả cũng đều biết rằng vì sự cạnh-tranh mà bản-quán phải chỉnh-đốn lại thì tất nội dung tờ báo cũng phải khác xưa. Tờ một xu mà có đủ thời-sự rất nhanh-chóng; tờ hai xu mà có đủ các bài nghị luận rất chính-đáng, để được vừa ý các độc giả.

Việc Trung-hoa

Ngày 26 Janvier 1929
Nước Pháp

Số bạc ở Thượng-hải

Thượng-hải. — Số bạc ở Thượng-hải là 62 triệu 270 nghìn lạng, 97 triệu 940 nghìn đồng, 4 675 thỏi.

Ngạch quan thuế mới

Cáp-nhĩ-tân. — Ngạch quan thuế mới sẽ tới hành đặt với tất cả các hàng hóa nhập cảng, và xuất cảng ở đường sương giới Mãn-châu, kể cả địa hạt Kwangtung, bắt đầu từ ngày 1er Février, số hàng hóa đã gửi đi trước ngày ấy cũng không được trừ.

Người giả các quan bản hạt lại đánh các thứ thuế mới, như hàng hóa tiếp được và gửi đi bằng bưu-kiện, thì người cải khoản thuế 5 %, và người quan thuế bây giờ, lại còn phải nộp các thứ thuế sau này:

1. Một thứ thuế riêng 5 %, do một sở riêng đặt ở nhà bưu điện, thu;

2. Một thứ thuế 5 %, do một sở khác thu. Sở này không công nhận cái thuế của sở đặt ở nhà điện báo đã thu, lại bắt nộp ở ngoài nhà bưu-điện. Sở này bắt nộp thuế bằng bao đồng, không có thì tăng lên 40 %, như vậy thuế 5 % tính thành ra 7 1/2 %.

Lòng sức vật gửi bằng bưu-kiện kể cả thuế li-kim phải đóng thuế tới 42 %.

Việc đường hỏa-xa Vân-nam

Pháp. — Vừa của tin của báo bưu Trung-hoa đã gửi đến Paris, mà các báo Anh cũng đăng, nói rằng người Trung-hoa yêu cầu lấy lại đường hỏa xa Vân-nam thì ở chính điểm của công-ty, có nói công-ty không thấy nói gì về việc ấy cả.

A. R. I. P.

Mua năm một tờ báo Trung-Bắc ra buổi trưa, thời-sự rất nhanh-chóng hơn trước mà đồng-niên có 8 $; còn tờ báo chính rút xuống 6 $ một năm, mà so với tờ báo mọi năm vẫn bán 8 $ có phần lại vui hơn, thì độc giả đủ biết rằng bản-quán không bao giờ dám phụ cái lòng quí-báu của các ngài đã đọc báo bản-quán.

Lại một cái kiện kỳ-khôi nữa

Mới đây tại tòa Trùng-trị Paris có xử một cái kiện rất kỳ thú. Đầu đuôi việc hiện ấy như sau này:

Nguyên hồi tháng mars vừa rồi, bà vợ một vị giáo sư trường Trung-học Aurillac, thấy tác mình đem nhánh quế, muốn nhuộm lại cho nó được sáng nước tốc hơn, bèn đến một hiệu thợ cạo Ba ở đường Opéra, thành Paris, thân nhuộm lại tóc cho. Chủ hiệu thợ cạo bèn sai thợ pha thuốc gội tóc để nhuộm, rồi nhuộm đi nhuộm lại mấy lần, cho màu tóc được như ý của khách.

Chẳng ngờ buổi chiều hôm ấy, bà giáo ấy về tới nhà, bỗ mũ ra, tui thấy ở trong mũ có một chùm tóc, lấy lược chải lại tóc, thì tóc cứ rụng ra từng khóm, như thế người nọ đầu đi vậy.

Bà giáo tức quá, lập tức đầu đơn kiện anh thầy trò người thợ cạo về tội vô ý làm người bị thương, và đòi bồi-thường về mất tóc ấy là mười vạn quan (100 000 fr.)

Việc đem lên tòa. Thầy trò nhà thợ cạo cãi lại rằng nguyên đó việc ấy là lỗi tại người thợ cạo ở thành Aurillac trước. Vì trong năm năm giời đã qua, bà giáo vẫn nhuộm tóc ở hiệu thợ cạo thành Aurillac. Thế mà đến khi bà giáo lại nhuộm tóc ở hiệu của bà, bà lại không nói cho biết rằng trước đã nhuộm tóc ở Aurillac trong năm năm; thành thử hiệu bà không biết, cứ tự-nhiên mà nhuộm cho bà như nhuộm tóc thường của mọi người, bởi vậy mới xảy ra như thế. Vậy hiện thợ cạo muốn cho việc ấy thôi đi, thì xin đưa bà giáo một bộ tóc giả lịch-sự để bà chụp đầu.

Bà giáo nhất định không nghe; bà cãi lý rằng tuy bà vẫn nhuộm tóc hiệu thợ cạo thành Aurillac trong năm năm, nhưng tóc bà vẫn chẳng sạch lắm, không có rụng thám rụng hợi như thế bao giờ. Nếu có phải tại hiệu thợ cạo thành Aurillac, mà thành ra tóc bà rụng, thì cũng thấy trò nhà thợ cạo ở Opéra mà đến tóc là phải biết chứ. Bà có kháng kháng đòi mười vạn quan bồi-thường.

Bên thợ cạo nhất định không chịu thế, và cãi rằng việc kiện như thế thật là vô lý, vì chẳng có xảy đa chảy máu gì cả, thì sao lại đem kiện hẳn là vô ý làm bị thương; thật là một việc vu-vơ; vậy hãn xin tòa phạt bên nguyên một quan tiền phạt và bồi thường cho người thợ cạo hiện ấy hai nghìn quan.

Việc này tòa còn hoãn lại để nghị án, chưa biết rồi sau xét xử ra sao.

Ba người cùng cãi lý cả

Nguyên trước đây năm năm, có một người thiếu-niên ở Paris, học viện máy ô-tô, do một viên kỹ sư tòng sự tại bộ Công-tác dạy; chẳng may xe chạy phải một mụ thợ giặt bị trọng thương.

Mụ thợ giặt đến đơn kiện.

Bởi chàng thiếu-niên, thì chàng khai rằng chàng chưa đến tuổi trưởng thành, vậy không phải chịu trách-nhiệm về việc ấy.

Bởi thân phụ chàng thiếu-niên, thì ông thân phụ chàng cãi rằng, ông ở tỉnh xa, biết đâu việc con làm ở Paris, vậy không khi nào ông lại chịu trách-nhiệm về việc ấy.

Bởi viên kỹ sư là người dạy chàng thiếu-niên cầm máy, thì viên kỹ-sư cãi rằng đó là chàng thiếu-niên cầm máy, chứ ông có cầm máy đâu; vậy sao ông lại phải chịu trách-nhiệm về việc ấy được.

Thành thử ai cũng cãi lý cả, ai cũng giữ cái lý phải về mình, nên tòa cứ hoãn lên mãi vẫn chưa nghị án xong.

Thấm-thoát tới nay, viên kỹ-sư ấy đã mất một, mà việc kiện vẫn chưa xử ra làm sao.

Nay tray người thân tự viên kỹ-sư ra hỏi thì người thân tự cũng cãi, không chịu nhận trách-nhiệm về việc ấy.

Tray bộ Công-tác là nơi viên kỹ-sư tòng sự, thì bộ Công-tác cãi rằng Tiện ấn về việc bộ không có quyền hỏi Hà Kỳ được. Tóm lại đến thế năm năm rồi mà cái kiện vẫn chưa ra mối!

Tin Saigon

Ông văn-sĩ Luc Durtain

Vô-tuyến-điện Arip ngày 18 janvier

Ông Văn-sĩ Luc Durtain qua Đông-dương, ngày hôm nay đã ở Saigon đi Java. Ông có tuyên ngôn rằng cứ như ý ông thì công cuộc làm ở Đông dương đã to tát lắm mà ở bên Pháp vẫn chưa biết. Ông lại nhận biết cái địa-vị của Đông-dương ở trong Thái-bình-dương thế nào, vẫn đúng thay cho nước Pháp vừa đứng thay cho dân tộc của xứ nữa.

Quan Tổng lãnh-sự Pháp ở Java tới Saigon

M. Bodard là quan Tổng lãnh-sự Pháp ở Java đã đến Tjilivong tới sang hôm nay. Ngài đi Hanoi để thương thuyết với quan Toàn-quyền Pasquier về cái chương-trình quan Toàn-quyền định sang khai Java trong thượng tuần tháng tư tây này.

Ông Bodard đã hãy tỏ cái sự lợi ích của việc giao-thiệp về đường chính-trị và đường kinh-tế của Indes Néerlandaises với Đông-dương tất nào.

Kuôcj ngu'w mo'ij

*Banz-quanj vănw dinhq khi naof khaj i hiêuf ngu'o'if thuôcq lêtj chu'w kuôcj-ngu'w su'az-dôiz nayf rôif, lhif mo'z ra môtq cuôcq lhi, hoa'cq môtq cuôcq dôjj gif, tru'o'cj nu'ow lamj cachj côz-dôngq, sau laf bajj ra môtq cuôc tiêu khiênz cho cacj banq dôngf-chij. Ngu'ij vif sôj ngu'o'i biêuz-dôngf-tinhf ngay nay conf ilj quaj, vaz banz quanj co sôj 352 ngaif biêu-dôngf-tinhf cungw nhu ngu'o'ij trong môtq nôiq, cho lên yamj banj vo'if cac ngaif dêz cho hoanw cuôcq dôjj dênj khi naof chunq ra cu'qf nhau xetj ra dau lâm-tho if, cuôcq côz-dôngq âjj tôz-chu'cj nên quaz coj công-hiêuq, bâjj gio'f xin sew tôz-chu'cj'.

Banz-quanj muônj xuâtj-banz môtq quyênz sachj gif nhiêuf ngu'o'if u'a doq ho'n cazu, nhu' laf truyênq Kiêuf, ba'ngf lôij kuôcj-ngu'w mo'ij maf banj kemj giaj cacj sachj in ba'ng lôij kuôcj-ngu'w cuw. Xin cacj banq dôngf-chij cho biêtj jj-kiênj thêj naof?

Tin sau cùng

Ông Alexandre Varenne với đảng xã-hội

Hội liên-hiệp xã-hội ở Puy-de Dome lại cho ông Alexandre Varenne vào hội. Nguyên trước đây khi ông nhận chức toàn quyền Đông-dương, ông bị trục xuất hội ấy.

Việc cách mạnh ở Afganistan

Phái bộ ở nước Afganistan ở Paris, có công-bố rằng vua Amanoullah đã ưng lại lên ngôi vua, và tổ-chức lại chánh-phủ. Nhiều châu, nhất là các châu ở các miền Nam-bộ Lougarde đã làm lễ phát-thệ trung-thành.

Mấy tờ báo đăng tin rằng Mohamed Andir Khan, sứ-thần nước Afganistan ở Paris, cũng ứng cử lên ngôi quốc vương. Vì vậy sứ bộ ở Paris có lại cáo một bài nói rằng quan sứ-thần không có chức gì được lên ngôi quốc vương, vậy tin ấy là tin dồn sai.

Ở Peshavar có tin rằng vua Amanoullah quyết nghị không khôi phục ngôi vua cho chính mình.

Một người tiếm vị lên là Habiboullah đã lập được một tòa nội các bằng những người trong châu của mình.

A. R. I. P.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ	22 độ
15 giờ	26 độ

Giá thóc gạo :

Gạo trắng nhất, một tạ	10	00
nhì,	9	70
ba,	8	80
Thóc trắng nhất,	8	50
Ấp ngô	8	50

Giá bạc. — Kể từ ngày 29 Janvier 1929, giá bạc ở kho Nhà nước định là 12 f. 40.

Thời giá quốc trái

Ngày 22 Janvier 1929

3 % hoàn dần		80	75
3 % hoàn dần		98	05
4 % vĩnh viễn	1917	85	50
4 % »	1918	84	50
5 % »	1920	104	20
5 % hoàn dần	1920	114	90
4 %	1925	125	75

Ngày 28 Janvier 1929

3 % vĩnh-viễn		73 f.	90
5 %	1915-1916	99 f.	00

Tin tàu. — Tàu *Claude Chappe* mang thư sang Pháp đến ngày thứ năm 31 janvier, rồi 8 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy đi Tourane, Qui-nhơn và Saigon. Đến Saigon sẽ chuyển sang tàu *d'Artagnan* chạng ngày 5 janvier 1929 thì khởi-hành.

Các thư từ ở Hanoi sẽ đem xuống Haiphong chuyển xe lửa 20 giờ 4 phút tối thứ tư 30 janvier.

Tàu *Hanoi* đến ngày thứ năm 31 janvier hồi 15 giờ ở Haiphong sẽ chạy đi Hongkong, đường Pakhoi, Holhow và Port Bayard.

Các thư từ ở Hanoi về gửi đi Hải-phòng chuyển xe lửa 6 giờ 16 sáng hôm ấy.

Rước dâu. — Đến thứ hai này, 4 février, rồi 9 tối, sẽ có cuộc rước dâu. Khởi hành từ trước nhà Thương-mại ở đường bờ sông, qua các đường phố sau này :

Phố France, Général Galliéni, Lanbaudie, Bobillot, Paul Bert, hàng Trống, Poitier, Ecuncamp, hàng Đào, hàng Ngang, hàng Đường, hàng Đồng, Tonkin và đường Général Hitchet.

Ngài ho dư ?

Vậy nên lập-tức dùng thuốc **Sirop Mopal**, *số 59, phố Paul Bert, Hanoi* ấy có thứ thuốc chữa khỏi tiếng khác bệnh ho, ho gió, ho lao, viêm phổi, viêm ngài.

Hãy xem lời cáo-bạch của bản-hiệu ở trang thứ tư, nói về thuốc **SIROP MOPAL**.

Tại tòa Thượng thẩm. — Những việc tòa Thượng-thẩm xử hôm nay :

Lộng quyền. — Nguyễn M. Simon bị kiện về một việc hành-hung mà M. Ng-văn-Cán, thầu-khoán ở Hải-phòng phố Arsenal số nhà 101 làm chứng về việc ấy có sự thực khai. M. Marnora Geor. e Armand là thanh-tra mật-thám, có ý muốn bênh S mon, liền sai mật-thám gọi M. Cán đến sở ép phải cung khai lại và bắt viết tên tuổi vào một tờ giấy. Sau thấy M. Cán nhất định không nghe M. Marnora liền ra oai tát M. Cán mấy cái. M. Cán trả về làm đơn kiện, đến khi hỏi thì M. Marnora chối không nhận lỗi gì. Nhưng vì có chứng cớ nên tòa án Trung-trị Haiphong phạt M. Marnorat một tháng tù án treo, 50 quan và bắt phải đền tiền bồi thường cho M. Cán là 10 đồng bạc.

Nay tòa Thượng-thẩm tha cho tội tù nhưng tăng tiền phạt lên 100 quan và y khoản tiền bồi thường.

Ăn cắp chợ. — Ng-thị-Đé tức thị Lan bán hàng rong, ăn cắp của một người tên là thị Huyền, tại chợ Haiphong một cái khăn trong có 8$55 rồi chuyển cho tên đồng đảng là Ng-văn-Tỷ tức ký Trương. Sau có một thánh trông thấy cuối bắt được. Tòa án Trung-trị Haiphong tha cho thị Đé vì hãy còn bé dại và phạt tên Tỷ một năm tù, 10 năm biệt xứ. Tòa Thượng-thẩm bèn lại đã xét xem tòa Thượng-thẩm có nên phạt tên Tỷ về tội biệt xứ không vì lần ấy trước đã tàn án nhiều lần.

Cái gia của một chân hát. — Ngày 3 tháng giêng năm 1928, Trần-văn-Hòn có mời ông năm hát chân hát, sung không bao tiền. Sau nghĩ kế đến mượn của một người quen tên là Nguyễn-văn-Cần nhà ở phố Belgique số 378, một cái xe đạp giá 36 đồng rồi rẽ bán đến xem chị em ở phố Chay-ten số 195 làm một khăn cơn. Khi tan tuồng không có tiền trả, phải để lại cái xe đạp gán vào khăn hát ấy. Người chủ có xe đạp được tin phải bỏ tiền ra chuộc rồi đi kiện. Tòa án Trung-trị Haiphong phạt Trần-v-Hòn 2 tháng tù. Tòa Thượng-thẩm y án.

Chứa gà ăn cắp. — Phạm-văn-Chúy tức Bát-Gà ở Bát-tạ (Hải-dương) bị tòa án tòa 13 con gà của M. Danovaro giá 10 đồng bạc ngày mùng mười. Đối thì Chúy khai là gà ấy của hắn mua chứ không phải là đi trộm. Tòa án Trung-trị Haiphong xét rồi phạt Chúy 2 tháng tù về tội chứa gà ăn cắp. Tòa Thượng-thẩm y án.

Du-đãng. — Trần-văn Bình 57 tuổi du-đãng bị sở mật-thám bắt được, hỏi thì tên ấy khai là bán chè nhưng không có ai làm chứng cho là có nghề nghiệp và khi bắt khám trong mình không có đồ gì tiền bạc và lại tên ấy trước đã bảy lần cam án, nên tòa án Trung-trị Hải-phòng phạt tên ấy 8 tháng tù và 5 năm biệt xứ.

Cũng vì cạnh tranh. — Việc M. Nguyễn-hữu-Duy tức Sen và M. Ng-hữu-Bôn tức Paul Sen là hai anh em ruột, đều là chủ ô-tô vận-tải ở đường Haiphong—Hải-dương đã ăn nhau vì chuyện tranh-cạnh hành-khách ở Kẻ-sặt (Hải dương) ngày ở Thương-thẩm hoãn lại ba tuần lễ nữa mới xét.

Quan phó chưởng-lý Abor về Pháp nghỉ. — Quan phó chưởng-lý Abor, tại tòa Thượng-thẩm Hanoi được phép nghỉ 6 tháng lĩnh số lương.

ÔNG LANG CHỮA CHỈ ĐÃ ĐẾN HANOI

M. Trương-Quế-Lâm là một tay chữa bệnh chỉ rất hay. Bấy năm trước đã ở Hanoi chữa khỏi nhiều người, sau có người mời vào chữa tại Saigon, ở lại đây ba năm, nay bạn tôi mời ông sang chữa bệnh tại Hanoi độ 15 hôm, vậy xin giới-thiệu ngài nào có bệnh chỉ xin quá bộ lại kẻo thất cơ-hội.

Chỗ ở hàng Đường số 24, Hoàng-Quang-Lộc
7.365 *ủy Tác-Lý giới-thiệu*

Mỗi ngày lại thấy biết bao nhiêu là thuốc lá hiệu mới, thế mà những người sành sỏi, những nhà lịch sự đều công nhận thuốc lá MELIA là ngon nhất.

Pardessus 4$ và 7$

Nhà DEMANGE Hanoi có rất nhiều pardessus kiểu đẹp lót suốt : Bằng len fantaisie 4$ một, còn dạ đen thì 7$.

Xin mời các quí-khách chiếu cố.

TRUNG • BẮC • HỌC • HIỆU

22, Rue Lamblot (Phố nhà Thờ) máy nói số 150

Có các lớp từ Đồng ấu (cours Enfantin) đến Cao-đẳng (cours Supérieur)

Ngày giờ học và chương-trình theo y như các trường công. Buổi tối bao giờ cũng có lớp chuyên dạy chữ Pháp cho các học-trò thi vào làm các công sở hay vào học các trường Cao-đẳng tiểu học nhà nước.

NHÀ BÀ CHUÔNG

Hiệu bán thuốc MONTÈS

ÔNG DOMART KẾ-NGHIỆP

Nhân dịp tết Annam, bản hiệu sẽ tặng mười lăm phân (15%) giảm-giá cho các qui-khách mua thuốc trả tiền ngay, từ nay cho đến 15 Février 1929.

Chúng tôi không biếu khách những đồ tạp-hóa, bởi vì chúng tôi là nhà bán thuốc mà thôi.

Tòa án Trừng-trị. — Phiên Trừng-trị ngày hôm qua tòa xử các việc sau này :

Ô-tô đè chết người. — Nguyễn ngày 8 septembre 1928 một chiếc ô-tô, do Hoàng-văn Khôn cầm lái, đi đến km 64 + 800 đường Hanoi — Thái-nguyên, thì chợt đè một người Tây, là M. Gnérideau, thị đích sở lục-lộ và một người hành-khách ta ; còn mấy người hành khách nữa đều bị thương.

Tòa phạt người chauffeur Hoàng-văn-Khôn 6 tháng tù, 50 francs tiền phạt, và phải bồi thường cho Mme Gnérideau một món tiền là 10.000 đồng bạc.

Người chủ xe ấy là M. Ng-văn-Thu phải chịu trách nhiệm về tiền phạt và tiền án phí.

Vì mê bài mà phải tù. — Hồi tháng août 1928, Trần-văn-Quế, fauteur đi xe lửa, cam tội tiêu oan nhà ga Hanoi một số tiền là 548 p. 35.

Tòa hỏi thì Trần-văn-Quế khai rằng vì mê gái nên đến nỗi phải tiêu tiền như thế.

Sáu gia quyến xin bồi lại số tiền ấy, nên sở xe lửa lại rút đơn kiện ra.

Tòa phạt Trần-văn-Quế 6 tháng tù án treo.

Vì thích đeo bột-bánh mà phải tù. — Đỗ-Gi, làm lấy phải tại sở xe lửa, muốn xin thăng thưởng, nên thường thường có thấy đeo một cái chiếc-thẻ bài-linh và nói rằng đã đi đánh trận bị thương. Ông chủ bèn cho xét về việc ấy, thì té ra là chuyện bịa cả.

Tòa phạt Đỗ-Gi 2 tháng tù án treo.

Vô-tuyến điện truyền thanh đối với người Việt-Nam. — Tự khi có máy vô-tuyến xuất hiện thì vô-tuyến truyền thanh vẫn bấy còn vào thời kỳ ấu-trĩ, song cách đây mươi năm thì vô tuyến truyền thanh lại tiến tới lạ thường và thành-trường ở khắp cả các xứ bên Âu Mỹ, nên các nhà đang máy vô-tuyến tư cũng nhiều và các nhà chế-tạo máy vô-tuyến cũng mỗi ngày một tăng. Trong cái tuần-lễ vừa-rồi vậy, ở xứ ta cũng đã bắt đầu có nhiều người sắm máy tư cũng, song phần nhiều là người Pháp cả, chứ người Ta thì còn là nhỉ ít mà thôi. Sau khi ở Cát-bà về, M. Nguyễn-Triều vừa đã có xin được phép đặt hai bộ máy vô-tuyến tư ở nhà để thời mà chỉ chuyên về cách thâu nhận các cuộc vô tuyến truyền thanh bằng loàng điện dài và ngắn. M. Triều vốn đang và có sẵn các máy vô-tuyến truyền thanh đã lâu năm và lại bình nghề tốt, nên có mời các chúng bạn tai xem thì nghe rõ-ràng lắm và ai cũng chịu và công nhận là giám dị thì khéo và lại có tài cho tinh-thần hơn là chơi vào cuộc tiêu-khiển khác.

Lụng bì tình. — Ông Vũ-văn-Loan tham-tá hạng nhất tại sở Lâm-phòng mới được thưởng độ ngũ hạng Long bội-tinh. Ông Loan vừa được thăng chức vừa đi tải rồi vừa rồi, nay lại được thưởng bội-tinh, thật là xứng-đáng.

Trường cai đội Annam. — Trường cai đội Annam ở trong trại chân Trung này hết đi.

Cũng bình tình khế-xanh chỉ đi học ở lớp đài thì sẽ cho vào học lại trường chân và khế-đó thứ nhất ở Hanoi, bắt đầu từ từ ngày 1er Février cho đến 31 mai.

Những người cũ đi học lớp ấy, chậm lắm là ngày 30 Janvier phải đến Hanoi.

Một việc đỗ người lấy của ở trên xe lửa. — Ngày 19 Janvier mới rồi, một người đàn bà buôn tơ tên là Mme Trà ở phố Đông-kinh số 309 Haiphong có đặt trong mình hơn bốn nghìn đồng, đi chuyến xe-hỏa thứ nhất lên Hanoi để trả tiền hàng. Khi xe hỏa gần tới Hải dương thì có một con mụ mua mua mua lại gần rồi rẽ ngay người đàn-bà ấy xuống gu Lạc-đạo. Hồ đã thế bao mà người đàn bà ấy đưa cả cho nó cả 1 ấn trong mình, lại thảo thêm cả đồ hoa tai đưa cho nó. Khi Mme Trà tỉnh ra thì con mụ kia đã đi đâu mất rồi. Người bị bàn mà chỉ còn một cách là đến huyện Văn-lâm gần đó mà thôi.

Việc này hiện đương tra xét, nhưng biết mụ kia ở đâu mà tìm ra được !

Người thú-y. — M. Trần-duy-Huy, thú-y thị sai hạng nhì ở Vĩnh-yên, được phép nghỉ 29 ngày.

Người tên cũ. — M. Lê-văn-Lan, thư ký thượng hạng hạng nhất, tại tòa Đốc-lý Haiphong, được phép nghỉ 20 ngày, lĩnh cả lương.

M. Đặng-trần-Liên, đã trúng tuyển kỳ thi thư ký tập sự ngạch tòa sứ, miễn bằng 450 đồng, nay được bổ chức ấy và bổ đi Yên-bái.

M. Cao-trọng-Thăng, đã trúng tuyển kỳ thi thư ký tập sự miễn bằng 350 đồng, nay được bổ chức ấy, và bổ đi Yên-bái.

M. Nguyễn-đức-Hường đã tốt nghiệp lớp hành chính miền Thượng-du, nay được bổ thư ký tập sự miễn bằng 350 đồng, thay M. Ng-văn-Hợp, tư chức, và bổ đi Montay.

M. Ng-cao-Thọ, thư ký hạng tư ở Yên-bay, nay đổi đi Kiến-an.

M. Đỗ Quy, thư-ký hạng ba ở Yên-bay, nay đổi về Hà-đông.

Người học chính. — M. Trần-sĩ-Lưu, số bằng Cao-đẳng tiểu-học Pháp Việt, được bổ giáo học tập sự.

M. Phạm-văn-Gôn, có bằng Cao-đẳng tiểu học Pháp-Việt, được bổ làm phó biện trong ngạch học chính, miễn bằng 450 đồng.

M. Trần-văn-Hoa, giáo học thi sai hạng bảy ở Hoàng-nghi, huyện Phong-doanh (Nam-định), được nghỉ dưỡng bệnh ba tháng.

M. Ng-văn-Mẽ, giáo học thi sai hạng năm ở Phú-thọ, được phép nghỉ 20 ngày.

M. Phạm-văn-Quế, giáo học thi sai hạng tám, ở Hiền-lạc, huyện Đông-thiên (Sơn-tây), được từ dịch.

M. Hoàng-quang-Đức, giáo học thi sai hạng tám, hết hạn nghỉ, lại phục bổ chức cũ.

M. Phạm-đình-Tiến, giáo học hạng bảy, hết hạn nghỉ, lại phục bổ chức cũ.

M. Vũ-mạng-Ngọc, giáo học thi sai hạng bảy, được nghỉ thêm một hạn một năm nữa.

M. Ng-văn Hanh, giáo học thi sai hạng bảy, hết hạn nghỉ, lại phục bổ chức cũ.

MM Trịnh-văn-Lý, Trần-gia-Huệ, Trịnh-văn-Bình, Nguyễn-đức-Chí, Đoàn-văn Vũ, Đoàn-văn-Quynh, làm phó biện trong ngạch Học-chính, nay đều được thăng giáo học thi sai tập sự.

Mlle Ng-thị-Nhuận, có bằng Cao-đẳng tiểu học Pháp-việt và bằng Sư-phạm, nay bổ vào dạy phụ tại trường hàng Cót, Hanoi.

Ốm nằm đọc đường. — Ngày 28 janvier hồi 14 giờ 30, một người phu không tên là Ngô-ngọc-Đương 46 tuổi, bị ốm nằm ở sau bờ đê sông Cái gần đường tàu điện. Sở cảnh-sát đã đưa người ấy vào nhà thương.

Xe tay đụng xe đạp. — Tối 28 hồi 19 giờ, một người phu xe hàng tên là Trần-duy-Quý đang tay xe phải Trần-hữu-Vị là ấy xe nhà đang ngồi xe đạp, một cái rất mạnh khi người này đi qua hàng Bồ, Tây bị thương nặng mà người ấy xe ấy cũng xin về nhà.

Xác vứt ở đường. — Sáng hôm nay hồi 4 giờ người ta thấy một cái xác con gái chừng 4 tháng vứt ở phố Giang, để vào trong một cái hòm.

Hai cái xác khám đều không có vết tích gì khả nghi nên đã cho đưa vào nhà xác.

Đã vẽ với chồng. — Đỗ-văn-Lích thợ may 23 tuổi, ở đường Quan-thánh số 55, có trình rằng vợ là Nguyễn-thị Phúc bỏ nhà trốn đi từ hồm 23 thì nay lại trình rằng vợ đã về với.

Thó kiếm con nuôi. — Mme Ng-thị-Công 39 tuổi bán hàng tơ ở phố hàng Trống đã xin rất cái đơn kiện con nuôi là Ng-thị-Lực 18 tuổi sáy rương ăn cắp 103$ và các đồ nữ trang đáng giá 47 đồng. Sau khi hỏi xong, sở cảm đã tạm tha cho thị Lực.

Ý bắn nhờ vả bạn. — Trần-văn-Hòa 24 tuổi vẽ ở nhà-p'a được tha ra, để ăn cắp mất đồ hàng và tiền của Pham-văn-Kương là hàng bán đồng có thấy ngồi một đồng bạc. Tên Hòa lại phải giải vào tòa án.

Cái mạn ôtô. — Sở cảm đã cho xét hồi vì một cái mạn ô-tô xảy ra vào 26 hồi 9 giờ 30 ở đường cái quan, phải một đứa trẻ lên 9 tuổi là Pham-văn-Phẩm nhà ở ở Đồng-lâm làng Kim-liên bị thương.

Trẻ lạc. — Nguyễn-thị-Lan ở phố Sinh-từ số 16 có trình rằng con gái là Trần-taj-Sơn lên 10 tuổi, đeo một đôi hoa tai vàng, lạc đến mất từ 1 giờ chiều hôm 26.

Hiệu Bào-chế **MONTÈS**. 54, Phố Paul Bert, Hanoi

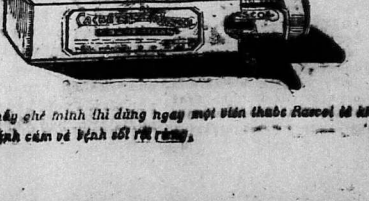

Bé thấy ghê mình thì dùng ngay một viên thuốc Rawol để khỏi ngay bệnh cảm và bệnh sốt rét rừng.

THÌ CA-NÔ TRÊN MẶT BỂ

Rạp Cinéma Palace đang chiếu phim-ảnh « Le Coupe de Miami » rất hay. Có cảnh thi ca nô trên mặt bể rất náo động, nhiều trò vui được vẽ cách điện cần cổ Bébé Daniels. Bébé Daniels đã đóng biết bao nhiêu trò Cinéma đều công nhận là một đào có sắc đẹp lại đóng vai rất thì rất khéo.

Trong trò này có giả người quê mùa đến đón nàng đi cho ăn ngoài chân cô mà phải thương cô, giả cách ngẩn ngơ giai đột khóc. Vai suất trò, cảnh thi ca-nô của cô là thường mà giật được giải nhất, nhờ đó được gặp chồng sang trọng, hưởng thú gia đình rất mang mướng.

Chương trình lại có thêm một phim-ảnh «Concours des animaux domestiques» mới chụp vừa xong.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Cái mạn cảm bẫm. — Hôm 27 janvier vừa rồi, có hai người Tây ở Hải-phòng ra Nai-đốc bằng chẳng biết thế nào, một người bẫm phải một hà lão 70 tuổi, bị thương ở đầu và ở cánh tay. Đã lập-tức đem về nhà thương điều-trị.

Ngạc lao-động. — Hôm vừa rồi, mấy người phu đang làm ở cái cầu ở Chợ-mới, chẳng may một cái thang cầu trụt xuống chợt phải ba người phu, chết ngay lập-tức và nhiều người nữa bị thương.

BẮC-YÊN-NHÂN (Sơn-tây)

Giả trộm non cướp. — Đêm hôm mồng mười tháng chạp là tức là hôm 20 Janvier 1929, hồi 2 giờ sáng thấy tên Mộc bán hàng tạp-hóa ở phố Bến kêu lên rằng : « Nó đánh chết tôi rồi » thì quả là giản-đỡ có chém vào tay tên Mộc bị thương. Chánh phó-lý và tuần-phu đã ra đuổi đánh quân giản, có bắt được một cái gậy gia-lông đạo-điền đã gẫy và chúng bỏ lại một cái thang. Đã độ trình quan phủ Mỹ-đức cái gậy gia-lông ấy rồi. Quân giản đã vo-vét được một ít hàng vì đã phá được tủ khóa.

Chưa biết những việc ấy có tra ra không, nhưng thiết-tưởng có cái gậy bỏ đó có thể giúp quan chức tìm ra manh-mối được.

Người làng lại cáo

BẮC-GIANG

Cuộc tiễn hành. — Chủ-nhật 6 Janvier 1929, hồi 8 giờ tối, hội Tri-tri có đặt tiệc *Champagne* ông Trần-thế-Huy là chánh hội-trưởng hội Tri-tri Bắc-giang, sắp đổi đi Phúc-yên. Các hội-viên đến đông đủ cả.

Trong khi tiệc có hòn thêm âm-nhạc, ai cũng có ý lưu-luyến ông, vì ông là người rất lòng nhiệt-thành đối với sự công ích, làm cho hội đã được thành-lập và sắp đến kỳ trông thấy kết-quả mỹ-mãn, nay ông đi cũng đáng tiếc vậy.

Mong rằng các ông kế-tiếp sau này, sẽ noi theo những ông lại có lòng xét sáng việc công-ích như ông Trần-thế-Huy, thời may lắm.

Kiều-huy-Tấn, lại cáo

PHÚ-THỌ

Tiệc tiễn quan Công-sứ Collet. — Nhân dịp quan Công-sứ Collet về Pháp nghỉ, chiều hôm chủ-nhật 27 janvier, quan Tuần-phủ Lê-Khiếp có đặt tiệc rượu tiễn hành tại dinh nghỉ. Dự tiệc có đông đủ các qui-quan, qui bà-cả, các Nam-quan, các viên tổng sự các công sở, các nhà thân hào, các ông dân-biểu. Đúng 5 giờ quan Công-sứ và qui phu-nhân đến, thì có lính sự đón sáng và phường nhạc thổi bản chào. Quan Tuần-phủ dẫn các Nam-quan ra đón. Quan Tuần-phủ đọc một bài diễn văn, ông Nguyễn-văn-Trân đọc bài dịch văn ra tiếng Pháp. Quan Tuần khen quan Collet là một vị phúc tinh, một quan công-sứ rất nhân từ, biết thế sở lòng khai-hóa của chính-phủ, trong năm năm ngài sai trị tỉnh này; dân tình rất là thấp phục. Phàm những việc công ích công lợi, không việc gì là việc ngài không chú ý đến. Xem như nhà Hộ-sinh ở bụi Kim-hiểu thành lập nên đây, thì biết rằng sự chi-lương ở tỉnh này thành hiệu cũng không phải là nhỏ. Lại như vụ nước lớn năm ngoái, ngày đêm không mấy lúc quan Công-sứ không có mặt ở trên đê. Vì sự cần mẫn ấy mà thế nước đương ngày hôm ấy, dân tâm đều lo lắng mừng. không những một hội này thoát khỏi cái nạn vỡ đê nước lụt, mà cả đến lân bạt cũng thoát khỏi cái ách vô tay. Hay quan Công-sứ cùng qui quyến về Tây, quan Tuần-phủ xin thay mặt quan dân trong tỉnh này, kính chúc ngài bình an thượng lộ. Quan Công-sứ cũng đọc bài đáp từ, đại ý nói, ngài xin cám ơn các quan Tây Nam đã giúp việc ngài, nhất là quan Tuần-phủ thì ngài rất lấy làm mến khen. Kể đó các quan khách cùng nhau dự tiệc, mãi quá 6 giờ mới tan. Hồi 10 giờ rưỡi sáng thứ hai, quan Công-sứ cùng qui quyến đi đi ô-tô ra Haiphong để xếp tàu về Pháp, quan thân trong hàng tỉnh đi tiễn đông lắm.

Một cái mạn ôtô. — Hồi 5 giờ một hôm tối thứ nhất, chiếc ô-tô T.4866 của M. Bạch-v-Lâm, và chiếc ô-tô T.4080 của M. Hồ-quốc-Liên hai chiếc va phải nhau ở chỗ Kim-cương 57, một chiếc lật xuống ruộng, còn một chiếc cũng bẹp bỏng ở nhiều. Hai đó phải một người tuần-phu tên là Vũ-v-Hoán, vì sự va thất ngay lập tức. Hiện nay Chánh tòa đang tra xét.

Do Võ Phi Hùng Cựu Hs Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường
Từ microfilms trường Đại Học Cornell

La Princesse de Babylone

VOLTAIRE

(Suite)

III

Au milieu des jardins, entre deux cascades, s'élevait un salon ovale de trois cent pieds de diamètre, dont la voûte d'azur semée d'étoiles d'or représentait toutes les constellations avec les planètes, chacune à leur véritable place, et cette voûte tournait, ainsi que le ciel, par des machines aussi invisibles que le sont celles qui dirigent les mouvements célestes. Cent mille flambeaux enfermés dans des cylindres de cristal de roche éclairaient les dehors et l'intérieur de la salle à manger; un buffet en gradins portait vingt mille vases ou plats d'or; et vis-à-vis le buffet d'autres gradins étaient remplis de musiciens. Deux autres amphithéâtres étaient chargés, l'un, des fruits de toutes les saisons, l'autre, d'amphores de cristal où brillaient tous les vins de la terre.

Les convives prirent leur place autour d'une table de compartiments qui figuraient des fleurs et des fruits, tous en pierres précieuses. La belle Formosante fut placée entre le roi des Indes et celui d'Égypte, la belle Aldée auprès du roi des Scythes. Il y avait une trentaine de princes, et chacun d'eux était à côté d'une des plus belles dames du palais. Le roi de Babylone au milieu, vis-à-vis de sa fille, paraissait partagé entre le chagrin de n'avoir pu la marier et le plaisir de la garder encore. Formosante lui demanda la permission de mettre son oiseau sur la table à côté d'elle. Le roi le trouva très bon.

La musique, qui se fit entendre, donna une pleine liberté à chaque prince d'entretenir sa voisine. Le festin parut aussi agréable que magnifique. On avait servi devant Formosante un ragoût que le roi son père aimait beaucoup. La princesse dit qu'il fallait le porter devant Sa Majesté; aussitôt l'oiseau se saisit du plat avec une dextérité merveilleuse et va le présenter au roi. Jamais on ne fut plus étonné à souper. Bélus lui fit autant de caresses que sa fille. L'oiseau reprit ensuite son vol pour retourner auprès d'elle. Il déployait en volant une si belle queue, ses ailes étendues étalaient tant de brillantes couleurs, l'or de son plumage jetait un éclat si éblouissant, que tous les yeux ne regardaient que lui. Tous les concertants cessèrent leur musique et devinrent immobiles. Personne ne mangeait, personne ne parlait; on n'entendait qu'un murmure d'admiration. La princesse de Babylone le baisa pendant tout le souper, sans songer seulement s'il y avait des rois dans le monde. Ceux des Indes et d'Égypte seulement redoublèrent leur dépit et leur indignation, et chacun d'eux se promit bien de hâter la marche de ses trois cent mille hommes pour se venger.

Pour le roi des Scythes, il était occupé à entretenir la belle Aldée: son cœur altier, méprisant sans dépit les inattentions de Formosante, avait conçu pour elle plus d'indifférence que de colère. « Elle est belle, disait-il, je l'avoue; mais elle me paraît de ces femmes qui ne sont occupées que de leur beauté, et qui pensent que le genre humain doit leur être bien obligé quand elles daignent se laisser voir en public. On n'adore point des idoles dans mon pays. J'aimerais mieux une laideron complaisante et attentive que cette belle statue. Vous avez, madame, autant de charmes qu'elle, et vous daignez au moins faire conversation avec les étrangers. Je vous avoue, avec la franchise d'un Scythe, que je vous donne la préférence sur votre cousine ». Il se trompait pourtant sur le caractère de Formosante: elle n'était pas si dédaigneuse qu'elle le paraissait; mais son compliment fut très bien reçu de la princesse Aldée. Leur entretien devint fort intéressant: ils étaient très contents, et déjà sûrs l'un de l'autre avant qu'on sortît de table.

Après le souper, on alla se promener dans les bosquets. Le roi des Scythes et Aldée ne manquèrent pas de chercher un cabinet solitaire. Aldée, qui était la franchise même, parla ainsi à ce prince:

« Je ne hais point ma cousine, quoqu'elle soit plus belle que moi, et qu'elle soit destinée au trône de Babylone: l'honneur de vous plaire me tient lieu d'attraits. Je préfère la Scythie avec vous à la couronne de Babylone sans vous; mais cette couronne m'appartient de droit, s'il y a des droits dans le monde: car je suis de la branche aînée de Nembrod, et Formosante n'est que de la cadette. Son grand-père détrôna le mien et le fit mourir.

— Telle est donc la force du sang dans la maison de Babylone! dit le Scythe. Comment s'appelait votre grand-père? — Il se nommait Aldée comme moi; mon père avait le même nom: il fut relégué au fond de l'empire avec ma mère; et Bélus, après leur mort, ne craignant rien de moi, voulut m'élever auprès de sa fille; mais il a décidé que je ne serais jamais mariée.

— Je veux venger votre père, et votre grand-père, et vous, dit le roi des Scythes. Je vous réponds que vous serez mariée; je vous enlèverai après-demain de grand matin, car il faut dîner demain avec le roi de Babylone, et je reviendrai soutenir vos droits avec une armée de trois cent mille hommes. — Je le veux bien », dit la belle Aldée; et, après s'être donné leur parole d'honneur, ils se séparèrent.

(A suivre)

Công-chúa thành B

NGUYỄN-VĂN-HIẾU dịch

(Tiếp theo)

III

Ở giữa huê-viên, hai đầu hai cái thác nước, có một cái phòng hình bầu-dục, bề trung-tâm giài ba trăm bộ, mái hình bán nguyệt, mầu xanh da trời, lốm đốm có các sao vàng hiệu hệt tất cả các vì tinh-tú trên giới, ngôi nào đúng như ở chỗ ngồi ấy. Có những cái máy bí mật làm cho cái mái hình bán nguyệt ấy quay đi cũng như trên trời các vì tinh-tú luân chuyển theo những cái máy vô-hình vậy. Mười vạn ngọn đèn có thông-phong bằng-thủy tinh chiếu sáng cả bên ngoài lẫn bên trong phòng ăn; một cái tủ có ngăn đựng hai vạn bát đĩa bằng vàng; phía trước tủ có các bậc khác ngồi đầy những nhạc-công. Lại có hai cái rạp nữa, một cái thì chồng chất đủ các thứ hoa quả tứ thời, một cái thì để không biết bao nhiêu là bình bằng thủy tinh đựng đủ các thứ rượu ở trên mặt đất.

Những người mời đến dự yến ngồi xung quanh một cái bàn chia ra từng ngăn, ngăn nào cũng có các thứ hoa quả đều bằng ngọc thạch cả. Công chúa Phú-mô-dương ngồi giữa, một bên là vua Thiên-trúc, một bên là vua Ai-cập, còn công-chúa An-đê thì ngồi cạnh vua Tây-hạ. Có chừng ba chục vị vương-tử, vị nào cũng có một bà phu-nhân rất đẹp trong cung ngồi ở bên. Vua thành Ba-by-lôn ngồi giữa, đối ngay trước mặt công-chúa Phú-mô-dương, có vẻ vừa buồn vừa vui, buồn vì nỗi không kén được phò-mã cho con, vui vì còn được công-chúa ở bên mình sớm tối. Công-chúa xin phép vua cha cho để con chim lên trên bàn ăn, ở cạnh công-chúa. Vua bằng lòng cho phép.

Khi âm-nhạc nổi lên, các đấng vương-tử được tự-do mà trò truyện cùng các mỹ-nhân ngồi cạnh. Bữa tiệc vừa vui vẻ vừa sang trọng. Người ta đưa đến trước mặt công-chúa Phú-mô-dương một món thịt hầm mà vua cha xưa nay thích lắm. Công-chúa bảo phải đem dâng vua trước đã; con chim liền nâng ngay lấy đĩa đồ ăn ấy mà cách khéo léo lạ làng vừa đem đến dâng cho vua. Từ trước đến giờ không có gì làm cho phải ngạc nhiên đến thế. Vua Bê-luy-xĩ cũng vuốt ve con chim mãi như là công-chúa vậy. Rồi con chim lại bay về đứng cạnh công chúa. Lúc nó bay, đuôi nó xòe ra rất đẹp, hai cánh nó giương ra trông thấy các sắc rực rỡ, lông nó màu vàng lóng lánh chóng cả mắt lên, làm cho ai cũng phải để ý nhìn một mình nó thôi. Bọn nhạc-công đều ngừng cả lại và ngồi im lặng như tờ. Không ai nói, không ai ăn; chỉ nghe thấy tiếng xì xào khen ngợi. Công-chúa thành Ba-by-lôn suốt bữa tiệc chỉ hôn con chim, hình như không nghĩ đến rằng trong thiên-hạ còn có những vì vua chúa nữa. Hai vua Thiên-trúc và Ai-cập thấy vậy càng thêm tức giận, nên vua nào cũng định bụng sẽ truyền lệnh cho bốn mươi vạn quân kíp đến cho mau để hai vua trả thù rửa oán.

Còn vua Tây-hạ thì mắc nói truyện cùng công-chúa An-đê: vua có tính khẳng khái nên thấy công-chúa Phú-mô-dương vì tính thì chỉ có lòng khinh mà không có tức. Đối với công-chúa, vua tỏ ra ý nhạt nhẽo không cần hơn là có bụng tức giận. Vua nói rằng: « Quả-nhân cũng xin nhận là nàng đẹp thật; song xem ra nàng vào hạng phụ-nữ chỉ để đến cái nhan sắc của mình và tưởng rằng họ ra mặt cho công-chúa được xem thì tất cả nhân-loại phải chịu ơn họ lắm. Ở nước ta không có ai sáng bái những tượng thần cả. Ta thích một người xấu xí nhưng biết chiều chuộng hơn là một pho tượng đẹp. Thưa công-nương, công-nương nhan sắc cũng chẳng kém chi nàng, và công-nương lại có lòng hạ cố tiếp truyện cùng người ngoại-quốc. Quả-nhân là người nước Tây-hạ nên nghĩ sao nói vậy, quả-nhân xin trù thực công công-nương rằng quả-nhân có lòng kính mộ công-nương hơn là công-chúa Phú-mô-dương » Vua nghĩ công-chúa Phú-mô-dương có tính kiêu ngạo ít lắm, công-chúa tuy ngoài mặt như vậy nhưng quả không có ý khinh người; song lời khen ngợi của vua được công-chúa An-đê hoan nghênh lắm. Hai người nói truyện với nhau, câu truyện càng ngày càng thêm thú-vị; cả hai đều rất bằng lòng, và trước khi tan tiệc đứng lên thì hai người đã chắc lòng nhau rồi.

Tiệc xong, ai nấy đều ra dạo chơi ở chốn ngự viên um tùm như đam rừng nhỏ. Vua Tây-hạ và công chúa An-đê liền tìm ngay một cái phòng con vắng vẻ để cùng nhau trò truyện. An-đê-công chúa vốn có tính thẳng mới nói cùng vua Tây-hạ rằng:

« Tuy em họ thiệp sẹp hơn thiếp và tuy nó sẽ được nối ngôi làm vua thành Ba-by-lôn, song thiệp không có lòng ghen ghét nó chút nào: thiệp được cái hân hạnh vua lòng bệ-hạ cũng đủ mãn nguyện lắm rồi, không còn thiết những cái danh-dự sung sướng gì khác nữa. Được làm vua thành Ba-by-lôn mà không có bệ-hạ, thiệp không thích bằng sang ở xứ Tây-hạ mà lại được bệ-hạ xum họp một nhà; song nếu ở trong thế-giới con có phép luật bắt tôn trọng quyền lợi của mọi người, thì cai ngôi vua thành Ba-by-lôn kia chính thiệp đây có quyền được giữ; vì thiệp tuổi vẫn ngành trưởng của vua Niêm-lộc, con Phú-mô-dương là thuộc về thứ. Chính ông nàng đã cướp ngôi của ông thiệp và làm cho ông thiệp phải bỏ mạng khi xưa.

— Ấy-nạ vương ơi: Vậy ra cái huyết lực trong hoàng tộc Ba-by-lôn lại đến thế kia à! Chẳng hay ông của công-chúa đanh-hiệu là gì? — Ông thiệp cũng tên là An-đê như thiệp; cha thiệp cũng mang tên ấy; trước khi cha thiệp bị đem day ra tận ngoài biên-cương cùng với mẹ thiệp; và khi cha mẹ thiệp đã ra trận, vua Bê-luy-xĩ không e sợ gì thiệp nữa, mới đem thiệp về nuôi cung công-chúa Phú-mô-dương; song lại định rằng sẽ không cho thiệp kết hôn cùng ai cả.

— Vua Tây-hạ nói: Quả-nhân muốn sao cũng trả thù cho lệnh-nghiêm-đường, cho lệnh-tổ-phụ và cho công-nương nữa mới nghe. Quả-nhân cam quyết cùng công-nương lấy thế nào công-nương cũng sẽ có người cùng công-nương kết nghĩa châu trần; dân sáng sớm ngày kia, quả-nhân sẽ đem công-nương đi vì ngày mai con phải đến dự yến cùng vua thành Ba-by-lôn; rồi quả-nhân sẽ đem ba mươi vạn binh lại đây để đòi lấy quyền cho công-nương. — An-đê công-chúa nói: Nếu được vậy thì vừa lòng thiệp lắm. » Rồi hai người thề hẹn cùng nhau và phân tay từ giã.

(Còn nữa)

Khảo về y-học cũ của ta

Lãn ông thư cảo

Nội kinh y'u chỉ

Bệnh năng

(Tiếp theo)

Nhân chi cư sử động tĩnh đều khiếp, giai vị hiển giả: (người ta khi yên lặng, khi lao động, khi mạnh khi yếu, hoặc khi sự hãi chẳng hay, khi hiện trong mình cũng vậy hiển rõ).

Tại dĩ dã hành tắc xuyễn xuất nhiên, dâm khí bịnh phế: (bởi vậy đêm hôm đi xa nhọc mệt, thì thở khí không liền sẵn mà thở gấp và liên lụy đến phế tạng).

Hữu sở khủng đọa, xuyễn xuất nhiên, dâm khí hại tâm: (trong bụng sợ hãi, tai ương khi kinh ngờ, cho nên thở gấp và liên lụy đến tâm tạng).

Hữu sở khí khẩng, xuyễn xuất nhiên phế, dâm khí thương tâm: (trong bụng hoảng hốt, thì phế khí tán loạn, cho nên thở gấp và liên lụy đến tâm tạng).

Ẩm thực bão thậm, hãn xuất nhiên vị: (ăn uống no say thì tinh chất xung dậy, cho nên hãi hót tuôn dầy đặc).

Kinh nhi đoạt tinh, hãn xuất nhiên tâm: (sợ hãi thì tinh thần tán loạn, cho nên hãi hót tiết ra tự chính tâm).

Chú trọng vận hành, hãn xuất nhiên thân: (mang vật nặng đi xa, thì xương tẩy mỏi mệt, cho nên hãi hót tiết ra tự hai gối).

Tại tắc khẩng cụ, hãn xuất nhiên cân: (chợt gặp đường nhọc mệt, thì cân lạc buông nhẽ, cho nên hãi hót tiết ra tự buồng gan).

Cao thố hô khổ, hãn xuất nhiên tí: (làm lụng gắng sức, thì khí không kiện vận cho nên hãi hót tiết ra tự tỉ khớp).

Đương thị chi thời, dũng giả hành tắc dĩ, khiếp giả tắc tuyệt nhi vô hãn, cố ư bệnh đương quan nhân chi đẳng khiếp: (chốn những khi đó, người nào khỏe mạnh, khi hành thì không bệnh, người nào yếu đuối khi trở tài bịnh, cho nên chẳng bệnh nặng phải xem xét hãm người ta mạnh hay yếu).

Can bịnh giả, hiếp hạ thống dẫn tiểu phúc, linh nhân thiện nộ, hư tắc mục hoang hoang vô sở kiến, khí vô sở vinh, thiện khẩng ư nhân tương hệ chi: (can khí thực thì đau phía dưới hai mạn sườn, khiến dẫn đến bụng dưới mà nhứt hay kết gắng, con khí hư thì mắt ngơ ngẩn tối tăm, sự hãi như có người buộc lại).

Tâm bịnh giả hung trung tháng, hiếp hạ thống hung bối kiên giáp gian thống, lưỡng tỉ nội thống, hư tắc hung phúc đại, hiếp hạ dữ yêu tương ngã nhi thống: (tâm khí thực thì đau ngực, đau mạn sườn, đau đau sẽ phía trước ngực phía sau lưng, cho đến hai cánh tay, tâm khí hư thì ngực cao, bụng to đau phía dưới mạn sườn đau xuyên sang sống lưng).

Tỳ bịnh giả tuân trọng, sơ nhục nuy, tắc hết thu, hành thiện khiết, cước hạ thống, hư tắc phúc mãn, trướng minh, son tiết, thực bất nhân: (tỳ khí thực tai hay nặng mình, thịt nát, nhưn hay đuổi chân, đi lại mỏi gối, mà dưới gót chân thường đau ê ỷ, tỳ khí hư thì bụng đầy, trong ruột sôi dọc dồn, ăn không tiêu đại tiện tiết tả).

Phế bịnh giả xu, ẩu khái nghịch khí, kiên bối thống, hãn xuất, tiểu âm, tắc, tiểu, bế, nao, giai thống; hư tắc hô tiểu bất năng ngôn, nhĩ lung, tân gian: (phế khí thực thì ho thở khí nghịch, đau nơi lưng trên, đau bả vai, bỗng hết ra nhiều, xương sống và tiểu âm, cho đến đái vắt, đái gắt, ống chân, cổ nhỏ, cổ nhỏ cũng đau, phế khí hư thì nói điều hoi, tai ù, cổ họng ráo.

Thận bịnh giả phúc đại, ẩu khái thống, xu, ẩu khái, thắt trong kim hắc xuất, tăng phong, hư tắc hung trung thống, đại pháp tiểu phúc thống, tanh quyết, ý bất lạc: (thận khí thực thì bụng to, cuốn xung, ho thở, thắt thì trăm trọng, sợ gió mà nổi thì đã hết hót tuôn, thận khí hư thì đau ngực đau cả bụng trên bụng dưới, tanh xác quyết nghịch, ý chí không vui vẻ).

Ngũ khí sở bệnh

Tâm vô ố, (âm khí bịnh thì hay ợ) Can vô ngữ (can khí bịnh thì hay nói).

Thận vô sí (thận khí bịnh thì hắt hơi).

Vị vô khí nghịch, vô ố, vô khẩng. (vị khí bịnh thì khí nghịch hay ợ nhau, và hay hắt hoàng run sợ).

Đại tràng tiểu tràng vô hết, (đại-tràng tiểu-tràng kai bịnh thì hay tiết ỉa).

Bàng-quang bất lợi vô lung, bất nhiêu vô di niệu, (bàng quang không lợi ông, thì bịnh lung bế, không nhiều thêm thì bịnh đi niệu) mà bế là tiểu tệ bí sáp, đi niệu là tiểu tiện luôn luôn.

Đởm vô nộ (đởm khí bịnh thì hay hờn dỗi).

Ngũ tinh sở tinh

Khí tinh vô tâm tắc bí, (tâm hồn khí phế kim thì thương phách, cho nên hay mê.)

Khí tinh vô phế tắc bí (phế kim khắc can mộc thì thương hồn, cho nên hay thương sầu).

Khí tinh vô can tắc nu (can mộc khắc tỳ thổ thì không ăn cho nên hay lo).

Khí tinh vô tỳ tắc ấy (tỳ thổ khắc thận thì thương tinh cho nên hay sợ).

Khí tinh vô thận tắc khẩng (thận thủy khắc tâm hỏa thì thương thần cho nên hồi hoảng).

Ngũ lạng sở ố

Tâm ố nhiệt (âm tụng không ưa nóng).

Phế ố hàn (phế tụng không ưa lạnh)

Can ố phong (can tụng không ưa gió).

Tỳ ố thấp (tỳ tụng không ưa ẩm).

Thận ố táo (thận tụng không ưa táo).

Lời dẫn bày:

Tập nội kinh này, lời vấn đáp ông Hoàng ông kỳ, lý thuyết cao viễn, chính giả không thể giải nghĩa liên tiếp được. Bất đắc dĩ trích lục nguyên văn, rồi giải nghĩa tiếp theo, xin độc giả lượng thứ.

(Còn nữa) *Hoàng-năng-Vinh*

Qui-khách mua hàng của bản hiệu thì được hưởng đủ các lợi-quyền:
1° Bản-hiệu bán hàng rất chiếu khách và rất chung-thành với khách.
2° Bản-hiệu giới hàng đi rất chóng và hàng gói ghém rất cẩn-thận.

Nước Trung-hoa phen này đã thông nhất hẳn

Nước Trung-hoa từ khi đảng Quốc-dân đã trừ tay bọn quân phiệt ở miền Bắc như Ngô-bội-Phu, Trương tôn-Xương, hiện nay được sáu tỉnh Sơn-hải-quan trở xuống miền Nam, lập nên phủ trung-ương ở Nam-kinh, cai trị lợi của đảng-quốc hiu đã vững-vàng. Xét vậy mà cũng gọi là thống nhất hẳn được, vì bốn tỉnh ở phía Đông bắc như Phụng-thiên, Cát-lâm, Hắc-long-giang, Nhiệt-hà vẫn còn thuộc về quyền riêng của đảng Trương-học-Lương, quyền lợi của chính-phủ trung-ương không thể quản có được, do tuy là một cái trở lực rất lớn cho cái công cuộc cách mạng của đảng quốc dân vậy. Vậy mà trong mấy tháng trời nay nhờ có cái tài đoàn xử trí rất khéo khéo của Trương giới-Thạch và cái lòng thật thà phục tòng chủ nghĩa tam dân của Trương-học-Lương, đến nay đã phá được cái trở lực ấy: ngày 29 décembre 1928 vừa rồi ở Phụng-thiên Cát-lâm Hắc-long-giang, Nhiệt-hà và Cáp-nhĩ-tân đều đã cùng thời bỏ cờ năm sắc đi mà theo cờ Thanh-thiên bạch-nhật cả, bỏ hẳn cái độ quân phiệt mà theo chủ độ của đảng quốc dân, Trương-học-Lương và các người trọng yếu trong các tỉnh ấy đều có thông điện tuyên bố nhận được lấy ngày 29 décembre ấy làm một ngày kỷ niệm đảng quốc-dân thống nhất được Trung-quốc, đối với việc này không những người Trung-hoa đều lấy làm mừng lòng, đến cả người ngoài cũng lấy làm chú ý lắm. Vì nếu lâu nay thường là nước Trung-hoa không kể có vô cái vẫn đã đồng-hòa ấy mà lại sinh ra được nội loạn to, nay lại giải quyết được một cách êm đềm, được đã có ra một cái mối đồng tâm không ai ngờ có, cái sức đối ngoại từ đây chắc được mạnh lắm.

Cái sức đối ngoại của người Tàu mà ta nói đây, là phần nhiều nói đối với người Nhựt-bổn. Người Tàu với người Nhựt lâu nào cũng sẵn mang một cái thù không đội trời chung, mà người Nhựt lại cứ nhằm vào lúc người Tàu chưa đủ thế lực những chọi với mình, nay sinh sự nầy, mai sinh sự khác, cố ý cường bách người Tàu lấy những sự khó khăn, cốt giữ lấy quyền lợi để cướp được Mãn-châu và Mông-cổ. Sau khi thấy quân quốc-dân tiến tràn lên phía bắc, trong lòng lo ngay ngáy chỉ sợ mất mối, liền mượn cớ ấy mà chiếm lấy Tranh, vì ý là ngăn đường không cho quân quốc dân tiến lên nữa. Nhưng Trương-giới-Thạch đã lòng nhẫn nhục, đi thẳng không được, liền tính đi quanh, tiến quân lấy đường bắc Hà-nội và Thiên-tân. Lúc ấy người Nhựt cố xúi dục Trương-tác-lâm chớ nên ra khỏi Sơn-hải-quan, nhưng Tác-lâm không dám trái ý quốc dân, đành phải nhường Hà-kinh cho quân quốc dân mà bỏ về Đông-tam-tỉnh, người Nhựt thấy cái âm mưu không đã, lên mưu tiếng hão hệ quyền lợi ở Mông-Mãn đem quân đến đóng thêm ở các nơi ấy, và xúi Trương-học-Lương nên mưu cuộc tự trị, chớ theo về chính phủ quốc dân, để dành không được lại ra lời dọa nạt, khiến cho Học-lương dẫu có lòng muốn qui phục đảng quốc-dân, nương rợ cũng không dám quyết, vì không những là sự người Nhựt mượn cớ sinh sự, lại còn có hòn trong những người vô phái cũ không chịu theo ý mình, nếu một sớm chỉ có, tất là sinh biến. Cũng may là Trương-giới-Thạch biết rõ những lối khó khăn ấy, nên cứ để cho Trương được tự ý mà lo liệu đi, không sai tiếp đến, và không cho quân quốc dân trên ra ngoài cửa quan, sai lại sắc giả đi đi lại lại để liên lạc cảm tình, khiến Trương-học-Lương được vững dạ tin lòng mà lo bài qui phục. Quả nhiên Trương lo liệu được ổn thỏa, lập tức đổi cờ, thật là không mất một viên đạn nào mà tan được Đông-tam-tỉnh vào bản đồ mới của dân-quốc, cái bí vọng hòa bình thống nhất thật đã thực hành được mấy cảnh hiển nhiên.

Thế là Đông tam tỉnh ngày nay đã ở trong cái phạm vi thế lực của đảng quốc-dân rồi, đối với 5 tỉnh ở trong thì không sao nhỉ, chớ đối với người Nhựt lại thêm ra mặt tăng giao tuyệt nữa. Bấu do chẳng có, vì người Nhựt có nhiều quyền lợi ở đó, nay đảng quốc dân đã thu được vào cái phạm vi của mình. Cái thế tất nhiên là nên cạnh đương; êm không thể để cho một mảnh nào ngay ngáy được, dẫu bây giờ thế yên còn phải nhịn chăng nữa, nhưng rồi ra cũng có nhẽ phải đòi về. Sự đòi về ấy mới thật là khó khăn lắm, vì cái hồ ngoại-cố đã quốc xâm lược của người Nhựt cái trông vẽ có hai xứ Mông-cổ và Mãn-châu, nếu để cho người Tàu đòi lại được thì cái sinh mạng của đế quốc Nhựt-bổn chắc khó tồn duy trì, dẫu tạm nào cũng phải giữ lấy chớ không chịu bỏ. Nếu vậy thì rõ ra một bên đòi lại, một bên giữ lấy, cả hai cùng gắng sức, tất đến quyết liệt cho không gian nào. Cho nên người ta bảo cuộc hoàn tòan thống nhất của Trung-hoa ngày nay sở dĩ êm một cái động cơ cho sự cạnh tranh của hai nước Trung, Nhật sau này vậy.

(Công luận báo)

LỄ MỪA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài được báo biết rằng: tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy các liệt-quí ông nào mua thì gửi tiền cho chúng tôi không nên gửi giấy mua thì hàng quốc không trả lời. * Mua báo thì cách gửi tiền hoặc bằng mandat không thì gửi thư đi thường

Bách-tử kim-đan
(百子金丹)

CX

Bạo không ngoại ngũ kinh

(Dương-tử)

Hoặt-giả hỏi rằng:

— Nhà thầy thuốc nhỏ cũng thích nghề tử-phú phải không?

Dương-tử nói:

— Phải! Cũng như đứa trẻ con ngồi tỷ mỷ chạm hình vào cái bẹ vậy, nhưng kẻ trang-phi thì không ai thích làm.

Hoặt-giả nói:

— Nghề tử phú có thể dạy đời được không?

Dương-tử nói:

— Dạy đời cũng có, nhưng ta lo rằng có khi lại khuyến đời làm những điều bất-chính vậy.

Hoặt-giả nói:

— Nghề tử-phú cũng như gẩm vóc có thể khiến cho người ta đẹp mắt được phải không?

Dương-tử nói:

— Dẫu rằng đẹp mắt, nhưng có hại cho nghề nữ-công.

Hoặt-giả nói:

— Nghề tử-phú như Cảnh-sa', Đường-lộ, Tống-ngọc và Mã-thượng, phông-cảnh lịch sự hay không?

Dương-tử nói:

— Tuy vậy cũng đều khoe khoang quá sự-thực thì phông cảnh lịch gì!

Hoặt-giả nói:

— Thế thì làm thế nào cho có ích?

Dương-tử nói:

— Cách dạy đời của thi-nhân thì rất có phép-tắc, còn cách dạy đời của tử-nhân (tức là người thích nghề tử-phú) thì tưởng hay dâm-dật mà không hợp với chính-kiến vậy. Giả-sử như ông Khổng mà đang nghề tử-phú thì Giả-nghị kia đã thăng đường, mà Tương-như này đã nhập-thất (Đường-đường là lên thềm, nhập-thất là vào nhà, đều là nói những người đã theo được đạo ông Khổng. Giả-nghị và Tương-như là hai nhà tử-phú, Phú Giả-nghị 7 thiên, phú Tương-như 29 thiên) rồi, nhưng sửa ông Khổng không đáng thì sao!

Hoặt-giả nói:

— Sửa tia thường lẫn với sắc đỏ, biết làm thế nào?

Dương-tử nói:

— Cũng phải nhìn cho rõ.

Hoặt-giả nói:

— Trịnh-thanh thường lẫn với nhã-nhạc, biết làm thế nào?

Dương-tử nói:

— Cũng phải ngẫm cho rõ.

Hoặt-giả nói:

— Hương ông Chu (một người nhìn tinh mất lắm) và ông Khoáng (một người nghe sánh tai lắm) đều mắm có lắm, biết làm thế nào?

Dương-tử nói:

— Bắt-kể phải Chu Khoáng, ta cốt sao cho lành nghề.

Hoặt-giả nói:

— Cùng trong ngũ-thanh và thập-nhị-luật, mà hoặt là nhã-nhạc, hoặt là Trịnh-thanh, là ở làm sao?

Dương-tử nói:

— Trung-chính thì là nhã-nhạc, mà dâm dật thì là Trịnh-thanh.

Hoặt-giả nói:

— Xin hỏi cái gốc lý tự đâu?

Dương-tử nói:

— Hoàng-trung là gốc âm-luật, mà trung-chính là gốc cái đạo thánh-nhân. Để giữ được trung-chính thì Trịnh-thanh không thể lẫn được vậy.

Hoặt-giả nói:

— Con gái có sắc đẹp, vậy sách vở cũng có sắc đẹp ra?

Dương-tử nói:

— Người ta thường ghét những phường soa-phấn làm loạn mất sách yếu điều, cũng như những lời dâm-dật làm loạn số pháp-độ vậy. Có vượt bể lớn, mới biết sông Giang và sông Hà cũng như vũng nước mà thôi, huống chi những nơi đầm-sa nhỏ! Ta bỏ thuyền lái mà vượt được bể lớn thì chưa có bao giờ, cũng như bỏ ngũ-kinh mà tìm được đạo lớn thì cũng chưa có bao giờ vậy. Bỏ cái môn bổ thường mà đi tìm những thứ ăn lạ sao phải là người biết đạo vậy. Con đường trong khe núi thì không sao mà đi cho thẳng, cái cửa quay mặt vào tường thì không sao mà vào cho được vậy.

Hoặt-giả nói:

— Thế thì muốn vào phải làm thế nào?

Dương-tử nói:

— Phải theo đạo ông Khổng. Đạo ông Khổng tức là cái cửa chính để mà vào vậy.

Hoặt-giả nói:

— Nhà thầy cũng là cái cửa vào đó chăng?

Dương-tử nói:

— Muốn tìm cái cửa để vào đạo thì phải do cửa ông Khổng, chứ cái cửa khác, sao gọi là cửa vào đạo được!

Than ôi! Đạo không ngoài ngũ-kinh, ngũ-kinh không ngoài ông Khổng, nhưng ngũ-kinh từ khi bị tiêu nhà Tần đốt đi rồi, thiên-hạ mấy người biết đến ngũ-kinh, và mấy người biết đến đạo ông Khổng vậy.

(*Còn nữa*) Nguyễn-đỗ-Mục

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Chu-thái-Hà

Nàng Chu-thái-Hà là dòng dõi nhà Minh. Nhà Minh mất nước, họ tôn-thất phải nhiều chạy ra ngoài hồ nương dựa ông Trịnh-Thành-công ở Đài-loan. Kịp đến khi Thành-công mất, con là Khắc-Sáng nối lên giữ Đài-loan, vì còn non nớt không khám nổi việc lớn, sau phải hàng Mãn-thanh. Con cháu nhà Minh mất nơi nương dựa, dắt nhau đi ẩn ở nơi Ngạ-Mi nước Thục. Các người trong họ tôn-thất biết rằng đại thế đã không thể nào vãn cứu được, bèn liềm tích ở trong rừng núi, chẳng còn lưu ý đến sự hưng vong, chỉ dốc con cháu đời đời, không ra làm quan với nhà Mãn-thanh. Vì sau con cháu nhà minh mỗi người kiêu ẩn mỗi nghề, chẳng khác gì những ẩ thường dân trong cõi thiên gia, thành quách cung điện nhà ấy tiêu xan, nơi thành vườn cỏ hoang vu, nơi thành ruộng lúa, chẳng trông cảnh lại sinh bi thương.

Hơn trăm năm nữa sẽ một nhà sư đến nơi Ngạ-Mi, trên núi có một ngọn cảnh điện vẽ nguy nga, là một nơi cổ tích tự vài trăm năm về trước. Nhà sư dựng công đến xây cất, dọn gai gốc, sửa sang phong cảnh lại mà ở chùa ấy. Bình nhật không lễ bái không tụng kinh, chỉ nuôi sếp hàn trồng nhiều mất lại đường thôi. Bỗng là một người chỉ sống có hoài bão riêng, chẳng qua chỉ mượn cảnh nhà chùa mà nương náu vậy.

Mỗi đêm gió mát giăng thanh, nhà sư thường ngâm khúc bi-ai như khóc; như tố, như oán, như mộng, hòa với tiếng chim kêu vượn hót, trong nói nghe rất thê thảm. Có khi thất quang day mắm, mưa đường kim quang lấp lánh bay mát trong không, tựa như ánh lửa sa lượn lên lượn xuống, sinh ra ngọn gió thổi vù vù, khiến cho lá cây lay động. chim giữ thì mạnh cũng sợ khí mà lánh xa xa.

Giá vàng bao bắt, xương lộ lạnh lùng, một mảnh ẩng trong lúc thăng hằng quả chêm sao Ngưu Đẩu, ánh hàn quang ch ẩu khắp rừng núi, như vẽ ra phong cảnh liêu ấm. Sư đương vỗ gươm, bỗng ngâm khoái, chợt thấy cơn gió mạnh ào ào, tựa hồ như chấn động cả núi non, sư cầm gươm đợi, xem có sự gì xảy ra nguy hiểm để phòng bị. Bỗng có một con mãnh hổ lối đưa vẫn vẻ, chạy xu ẩn qua rừng ma lại, trông thấy nhà sư, cuộn nhảy lên vồ. Nhà sư nhảy vọt ra đứng sau hổ, nắm được đuôi, tuốt gươm chém đầu hổ. Mình hổ lăn ra chết liền. Phút chốc thấy một người thiếu nữ cầm gươm chạy đến đấy nhanh như chớp bay, Thiếu-nữ trông thấy mình hổ bị có người chém chết rồi, mừng rỡ nói rằng:

Cái hại thứ ba đã trừ được rồi!

Thiếu-nữ trông thấy nhà sư cầm gươm đứng liền ở đấy, biết rằng nhà sư đã giết được mãnh hổ, lấy làm kính trọng, chắp tay và chào.

Nhà sư cũng chắp tay vái chào lại.

Người thiếu nữ trông diện mạo nghi dung nhà sư, chẳng nghe tiếng nói ra dáng quen biết lắm, ý ưng muốn hỏi, nhưng chưa dám sỗ sàng hỏi vội, chỉ đứng buông hai tay xuống mà ngắm người ra.

Sư cũng trông nhìn người thiếu nữ lâu ấu mà hỏi rằng:

— Mấy có biết Chu-hình Quân là người thế nào không?

Người thiếu nữ nghe thấy sư hỏi câu ấy, tự nhiên nhan diện có vẻ sầu thảm, đáp lại rằng:

— Bạch sư ông người ấy chính là thân-phụ tôi, đi ẩn ở trong rừng núi đã mười năm nay, không biết tung tích đâu cả.

Nhà sư hỏi:

— Thân-phụ mấy bao nhiêu tuổi, diện mạo như thế nào, có nhớ hay không?

Thiếu-nữ nói:

— Khi thân phụ tôi đi, tôi còn đang ẵm, không nhớ kỹ chung, chỉ nhớ cánh tay bên tả, có một nốt ruồi đỏ hằng hạt đậu mà thôi.

Sư vén tay áo bên tả, có nốt ruồi đỏ, gọi cho thiếu-nữ xem.

Thiếu-nữ nhận ra, biết đích nhà sư là cha mình, bèt giác sa nước mắt chảy, quỳ xuống mà lạy.

Người thiếu-nữ ấy là ai? tức là nàng Chu-thái-Hà. Nhà sư ấy tức là thân-phụ nàng Chu-Thái-Hà, thuở còn thiếu niên, thông minh đĩnh tuấn, hình dạng tựa như hàm hồ, sẵn võ tráng kiện lạ lùng. Sau, gặp người dị-nhân, dạy phép tàng nạp, truyền dạy kiếm thuật, bỗng thế nên vọ nghệ có thể không ai địch nổi.

Thời bấy giờ triều-đình Mãn-thanh chỉ lấy uy quyền hà hiếp, cống hành hối lộ, pháp luật mất cả công bằng, lại-nhũng quan-tham vô ích bất chi. Chu Bình-Quân ngán tôn-xã đã mất, lại thương dân chúng lầm than, hễ gặp quan-lại tham nhũng thì giết, bởi thế nên dân gian được nhờ ơn chạnh cũng nhiều, mà những bọn quan lại thanh liêm, vì sợ uy mà chưa bớt thói xấu. Bình Quân lại ở việc mình làm nhỏ a tiết lộ, không khỏi liên lụy đến vợ con anh em, mới rất tức, ẩn mặc như nhà sư, trốn đi ở chùa, để sau không ai dò được tung tích. Trải bao mười năm lưu lạc phong trần, đi khắp các nơi, chỉ làm những việc bình vực sự bất bình cho những kẻ bơ vơ, chẳng còn lưu lâm đến việc nhà. Không ngờ bỗng chốc gặp Chu-Thái-Hà là con gái mình, bèn kể công việc làm trong mười năm trở lại cho con con gái nghe.

Thái-Hà nói:

— Thưa cha. Mẹ con với con mười năm nay lưu lạc trong rừng núi, vì có mình hề hoàn hành ở trong sơn cốc, con vâng mệnh mẹ con sai đi giết hổ trừ hại. Ban ngày không dám đi đánh hổ, sự rằng xuất đầu lộ diện, không khỏi người ngoài bình phẩm là không phải là lối con nữ khuê các. Bởi thế nên đêm khuya mới ra đuổi hổ đến đấy, may lại gặp cha.

Bình Quân nghe con nói, bèt giác hỉ sắc hiện ra về mặt, bảo Thái-Hà rằng:

— Mấy biết chuyện nghĩa-hiệp như thế, thật là một đứa con khá vậy.

Bình Quân hỏi đến võ nghệ, Thái-Hà nói hết tài cầm m ah cho cha nghe.

Bình Quân nói:

— Đó mới là kỹ-thích sở hộ, chứ chưa được gọi lại thượng-thừa. Đương nay chính trị Mãn-thanh trái loạn, sắp đến hồi đại loạn, dân sinh khó thoát khỏi hiểu hiếp, nếu rày lại là một nơi yếu ẩn của nước Thục, nhất đán có việc, tất chỉ bình mình lại đóng ở đấy. Ta đến đây chính để đón mẹ con nhà mấy. Mau mau đi gọi mẹ mấy lại đây với ta, ta truyền dạy cho võ nghệ uyên bác. rồi rả nhau đi một nơi hương tiêu xa mà lánh nạn.

(*Còn nữa*) Thạch-bằng dịch thuật

LÀ NGƯỜI BẮC KỲ CŨNG CẦN PHẢI BIẾT!

Một quyển sách có 3 đạo nghị định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển . . . . 0$15
Tiền cước thường . . 0,05
Tiền cước Recommandé thêm 0,10
Thư và mandat gởi cho:
M. LÊ-NGUYÊN-ÚC
61-63. Rue du Coton
HANOI

NHỮNG LỜI RAO VẶT

(*Les Petites Annonces classées du T. B. T. V.*)

Mỗi câu giá 0$10 một lần

Đất bán

Muốn bán một khu đất 300 thước vuông tây ở phố Bạch-mai giá rất rẻ.

Hỏi M. Nguyễn-văn-Toa- 68, phố hàng Trống, Hanoi, từng từ 7 giờ đến 11 giờ, chiều từ 2 giờ đến 6 giờ. 5.762

MUỐN BÁN NHÀ VÀ KHU ĐẤT RỘNG 8.725m²

Tại phố Saint Etienne, Haiphong, số 18.

Đất rộng 8.725 thước vuông, 2 cái nhà gạch, 1 cái nhà chân, tường xây chung quanh, 3 cái cổng sắt, có cây cối mát-mẻ.

Giá định bán là: 64.100$ 18.

Hỏi tại M. Briffaud Sáu-kho (docks) Haiphong. 7.643

Xe ô-tô

Bán giá rất đi 1000$ xe ô-tô hiệu hạng « de Dion Bouton » 8 mã-lực, kiểu mới, chạy nhanh 80 km, một giờ, 7 lít xăng, 100 km, 4 chỗ ngồi, sơn mới, điện mới, rất nhiều đồ phụ. Hỏi tại: M. Francony, 45, đường Gia-long, Hanoi, về buổi trưa. 7.558

Xe-đạp, xe mô-tô

Muốn bán xe mô-tô « Terrot » thượng hảo hạng, kiểu xe 1926, mới dùng có 3.000 km.

Hỏi tại bản-quán. 7.609

Đồ-đạc

(Mobiliers)

BÁN NỬA GIÁ TIỀN

Đồ bày buồng ăn kiểu Alsacienne, bát đĩa cốc chén, đàn Piano Colonial, giường đồng đồ bày buồng khách, bàn giấy, đồ bày buồng ngủ, buồng tắm, v.v.

Buổi trưa hỏi tại 45 đường Gia-long. 7.651

Muốn bán đồ bày buồng ăn bằng lim (bàn kéo dài được, tủ buffet, tủ desserte và 6 ghế) còn tốt lắm. Hỏi tại 45. Bd. Félix Faure — Hanoi. 7.661

Tìm người làm

(Offres d'emploi)

Cần hai người Opérateurs đi Sud-Annam. Muốn hỏi gì lại 21, Rue Jean Soler mà hỏi. 7.653

Lạc con

Tên tôi là Nguyễn-cao-Thanh 68 tuổi quán ở làng Kẻ-Tăng, tổng Đại-Đình, huyện Thanh-oai, tỉnh Hà-đông.

Nguyên ông tôi là Vũ-thị-Lạc 65 tuổi, đầu trọc, tóc hoa râm, cặp một mắt ve bên tay phải và gãy hai cái răng một cái hàm trên một cái hàm dưới, người bành lá tầm thước.

Bị bệnh điên dại đã hơn 20 năm nay, lúc tỉnh lúc mê, lúc mê thì đi ăn xin ở chợ bán hàng quán, đã đi hai ba phen, tôi đã tìm về được, đến ngày 15 tháng 11 Annam chợt lại đi mất, tôi tìm đâu cũng không thấy, vậy ông bà nào trông thấy người hình giáng như thế, xin làm ơn giữ lại đành giấy cho tôi được biết ngay, tôi xin đến tạ ơn và bồi tiền tổn phí.

Hay là có chết ở địa-phương nào ông bà nào có thấy cũng xin đánh giấy cho tôi được biết.

Tôi xin cảm tạ vô cùng và bồi tiền tổn phí. 7.654

Trung Bắc kỳ Lâm-sản Công-ty

(*Rừng Bảo-đài, Rừng Phố-cát, Rừng Ba-vì*)

Chính sở tại Hanoi, 53, Phố hàng Bông

Điện-thoại số 158

CÚI, TRẦN,

GỖ LIM XANH HẠ-CHÂU

Tốt có tiếng, cả cây từ 7 đến trở lên để làm cột nhà.

• RỪNG NỨA có cả cả nhà bán nước lắm.

Có những tại Bắc-ninh, Hanoi, Hải-phòng

MỚI TÁI BẢN XONG

SÁCH

« Việt-Nam Sử-Lược »

(HISTOIRE DE VIÊT-NAM)

Soạn-giả: TRẦN-TRỌNG-KIM

QUYỂN THƯỢNG

(*Thượng-cổ thời đại — Bắc-thuộc thời đại — Tự-chủ thời đại — Đến hết thời kỳ nhất thống nhà Lê*)

Có sửa đổi lại rất cẩn-thận — Có in thêm những danh-nhân như cụ Nguyễn-Trãi và có tranh những đền đài và thành-quách cũ. Có nhiều bản đồ.

Giá: 0$60

Bán buôn và bán lẻ tại bản-quán

Số 197

Nhi-nữ anh-hùng

(Tiểu-thuyết Võ-hiệp)

Đêm nay, thấy người cầm cung có một tên phu đứng canh, liền chạy đến nắm chặt lấy cổ, rồi thanh đao sáng quắc ở trong bọc ra, chỉ vào mặt tên phu mà quát rằng:

Nếu mi kêu thì ta đâm chết liền!

Tên phu sợ quá, kêu van xin tha chết cho. *Thiết-Đầu-Đà* nói:

Quan khâm-sai mới hiện ở chỗ nào, nếu mà thực cho tôi biết, ta sẽ tha chết cho.

Tên phu canh nói:

Quan lớn tới hiện nghỉ trong thư phòng ở cái vườn hoa phía tây kia. Vườn ấy có cái cửa đi vào, phía bắc có nắm gian phòng, còn nhà thư phòng thì ở phía tây.

Thiết-Đầu-Đà nói:

Ở đâu, nhưng ta hãy trói mi lại, sau tha mà xong việc rồi, trở ra ta sẽ cởi cho.

Thiết-Đầu-Đà nói rồi, liền xé áo tên phu lấy, lại đến dưới gốc một cây hòe to, trói gài vào ở sau gốc cây, lại nhét đầy vào miệng không cho kêu. Xong rồi liền rảo bước chạy thẳng vào phía vườn hoa. Quả nhiên thấy có năm gian phòng ở phía bắc, bên ngoài có cho rèm, bên trong có ánh sáng đèn, ngoài hai cửa đông tây có hai bốn cái gốc to, có hai người ngồi.

Số là tên ấy đã pha tin được rồi. *Dương-gia* rồi, *Chân-nhất quan* và *Lục vô-sinh* còn đi theo quan khâm sai, chưa về ở đó, chỉ có Cố quản-sự cùng *Phùng-thiết-kiên*, *Triệu-bằng* cùng bọn *Hách-vũ*, sau người đi về đó trước, cũ lập hố bẫy *Thiết-Đầu-Đà*. Lão ấy Cố quản-sự đã xây đặt mưu kế xong, phái quân mai phục bốn mặt, ba người ngồi trên mái cái ghế, một bên là *Phùng-thiết-kiên*, một bên là *Triệu-bằng*, đàm ấy nói người phải người sai, bảo nhau ra mặt ở bên ngoài lưu p ông, *Thiết-kiên* tính mất, tên đầu thầy thường treo trên tường có một mũi bằng ở ngoài vào, biết có lẽ là *Thiết-Đầu-Đà*, nhưng làm ngu đi như là không biết, giả cách bảo *Triệu-bằng* rằng:

Đại ca ngồi trong nom cho cẩn thận đấy nhé, tôi phải đi ra ngoài đây.

Triệu-bằng nói:

Cứ đi, cứ đi tôi,

Phùng-thiết-kiên liền chạy ra ngồi ở đằng sau cái đông đa, giả cách đi ngoài, lấy cớ nấp một bà đa. *Thiết-kiên* vốn là người có tài ẩn, chớ cho *Thiết-Đầu-Đà* đi lại nấp, liền đón cho một hòn đá, đánh đúng một tiếng tin ngay vào giữa mũ, *Thiết-Đầu-Đà* đau quá, rất ngay đao ở sau lưng ra, bỗng lại thấy đánh đúng một tiếng, một hòn đá rơi, nằm trăng ngay vào ở vai, đau điếng cả người, không sao chịu được, liền nghĩ thầm chắc cho khó đấu, rồi vội vàng thét mình nhảy lên đầu tường, *Triệu-bằng* ngồi trong thấy động, liền kêu lên:

Có gì? Có gì?

Phùng-thiết-kiên tạm vào đao nhảy lên tường đuổi theo, *Đầu đà* thấy có phòng bị, lưỡng sáng oanh lên tiếng ra thì nào bỗng lại thấy cái cửa vẫn phía đông có người chạy ra, tiếng lên một tiếng như tiếng sấm rằng:

Cố quản-sự! lên vào đây.

Bỗng có hơn hai mươi người mỗi người cầm một cái ống tụt', cùng nhau thụt người lên trên tường, *Thiết-Đầu-Đà* tránh không kịp, khắp mình bị mười bốn cái, vội vàng đạo thần chớ, thực nhảy ra bên ngoài tường, không ngờ bên ngoài cũng có mười người đông gần đó, cũng mỗi người thụt một cái lên, tên cả vào mặt mũi quần áo, khai thế khó chịu quá, *Thiết-Đầu-Đà* bỗng lại là quan quân đông vậy: ở nơi đó phải yên thuật cẩn mình, sợ p đặp mất thông, bị quan quân bắt được, thì khó trên được tính mạng, vội nhảy qua cái tường thấp, theo cây hành lang, chạy lẻ ra ngoài cửa, *Phùng-thiết-kiên* liền đuổi theo, *Hách-vũ* là người có tài tên lắm nhẩy cũng ra sau đuổi, *Thiết-Đầu-Đà* vừa chạy ra cái cửa mấu, bỗng thấy có cái dây vụt vào đầu, vội cái xẳng lại thấy có người giơ thanh đao chém vào chân. Lão ấy *Thiết-Đầu-Đà* kẻ lắm mình bị ở nữ, phép tu luyện đã không thông nữa rồi, đã bị một đái mũi đao đau quá, nương cũng phải liều chết chạy ra khỏi nơi công quán, đằng sau *Thiết-Kiên* và *Hách-vũ* vẫn ra sức đuổi, *Thiết-Đầu-Đà* sợ bọ đuổi bịp, liền cây vẫy viên gạch ở tường thành, quay lại nhằm vào *Thiết-kiên*, *Thiết-kiên* tránh mất vội trốn nép một bên, *Thiết-Đầu-Đà* liền bỏ chạy, đến khi *Thiết-kiên* và *Hách-vũ* lại chạy ra đuổi, thì cũng thấy tăng tí h nó đâu cả. Hai người biết nó là: trốn đi đằng nào mà nhanh thế, hai người tìm quanh quẩn một hồi, rồi chẳng nên trở về công quán bàn với *Cố quản-sự*.

Cố quản-sự nói:

Thiết-Đầu-Đà ngày nay đã bị phá mất pháp thuật rồi, không còn làm gì được nữa, nên nhân dịp này, đuổi theo mà là thì chẳng là dễ lắm, vậy sáu người bọn các người, cùng nhau mai, nên chia đường đi đó tìm, nếu thấy nó ở đâu, nên cần vây mà bắt là thắng rồi đâm ra, đó không dám đến nữa, vì nó chẳng còn có đồng nữa. Vậy cứu người nên đi ngay, đi sáng mai đi sớm.

Bọn người nhận lệnh, bèn họp chung nhau, rồi lại cho người đi bảo *Triệu-tinh-phong* cùng *Hách kim-cương* cùng đi.

Kể lý *Triệu-bằng* trở về nhà riêng mình, trút bỏ áo mũ võ đi, mặt mặt cái áo chẽng, đội mũ vải, đi giày thêu, tay cầm quạt, làm ra bộ mặt vị văn nhân, trong đó đất một tiểu bình lại phòng thân, lững thững ra đi, thẳng về phía bắc. Kể ra đến một phố ở đường thành, thấy có vô số người già trẻ gái gái, đều đi thẳng về phía đông bắc, không biết đi đâu, mà ai nấy cũng đều chen chúc đi lấy được, *Triệu-bằng* thấy lại hỏi:

Các người đi đâu thế?

Có một người nói rằng:

Hôm nay là ngày đến đón *Dương-sương*, tại miếu ấy có bày ra trò chơi vui, nên chúng tôi rủ nhau đi xem.

Triệu-bằng nghe nói nghĩ thầm, không biết *Thiết-Đầu-Đà* có lẽ đến chỗ đông người ấy không, hay là tìm nơi vắng vẻ mà ẩn trốn, vậy ta hãy cứ đến chỗ ấy xem thế nào.

(*Còn nữa*)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường
Từ microfilms trường Đại Học Cornell

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY BỌC VÀNG
Máy mỏng, 16 chân-kính
Mặt số kim cổ nhiều đẹp-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá: 11$50
Bán tại hiệu:
A. PERROUD (Nhà xanh)
19, Phố Paul Bert, — HANOI

Mới sang !!! Mới sang !!!

Đủ các thứ giường Hong-kong bằng sắt và bằng đồng cột tròn và cột vuông; kiểu rất đẹp và rất bền.

Xin mời các quý khách lại xem kẻo nhầm mắt các thứ hàng tương tự bán ở các hiệu khác.

Có catalogue biếu không.
HIỆU TRỊNH-XUÂN-NGHĨA
7 Rue du Chanvre Hanoi

NHÀ GIỒNG RĂNG
TRẦN-QUANG-MINH

Bản-hiệu lập tại phố Hàng Đồng-Lờ số nhà 199 Hanoi, đã lâu năm chuyên về nghề giồng răng, Giồng đủ các thứ răng trắng, đen, vàng, bạc; nhổ răng, chữa sâu răng, vá răng, răng đen đánh trắng, răng lệch lạc chữa lại cho đều, nhất là các cụ già sẩy hết cả hàm, làm toàn hai hàm răng khác, đã sinh đẹp hơn răng cũ, mà ăn nồng nhai nó cũng như răng thật không bận bịu gì cả.

Này bản-hiệu kể mấy thứ giá thường dùng tạm như sau này,

RĂNG Vàng một cái	5p.00
Bạc một cái	3p.00
Trắng một cái	3p.00
Đen một cái	3p.00
Đen đánh trắng một bộ	5p.00

Giồng nhiều có hạ giá

Các quý-khách quá bộ lại bản-hiệu, hoặc làm hoặc hỏi hay điều gì bản-hiệu xin hoan nghênh trân-trọng, cốt nghĩa mình-bạch, và cam đoan làm như đúng như ý.

Các quý-khách ở tỉnh khác cần một đến quý-tiện làm, nếu hỏi điều gì, xin viết thư về, Bản-hiệu sẽ có người đem tận nơi làm và giả nhẹ ngay.

Kính cáo
TRẦN-QUANG-MINH
Ouvrier Dentaire
199, Rue du Coton — Hanoi

Dépuratif Ribal
Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: 1$30

Pommade Ribal
Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: 0$90

Bán tại hiệu Bào-chế
L. BLANC
31, phố Paul-Bert, Hanoi

Thuốc PEPTO KOLA ROBIN
(Peptone, Glycerophosphate et Kola)

Nếu các ngài muốn gìn-giữ sức-khỏe của các ngài về đường thể-thao, thì thỉnh-thoảng nên dùng một chai rượu bổ này rồi các ngài sẽ thấy gân-cốt nở-nang, bắp thịt cứng cáp và lại chánh khỏi được chứng bệnh đau trái tim sinh ra bởi sự mệt nhọc trong khi luyện tập.

Thật là một thứ thuốc rất cần kíp cho những người chuộng thể-thao vậy.

Có gửi bán tại các hàng thuốc

XIN NHẬN KỸ LẤY HIỆU:
LABORATOIRES MAURICE ROBIN
13, Rue de Poissy, Paris
VÀ ĐỪNG MUA THUỐC NÀO KHÁC CẢ.

Rượu hiệu DUBONNET
Rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Nhà nào cũng nên có thứ rượu **DUBONNET**
Agents généraux en Indochine: CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie

Xin chú-ý đến hiệu chè Chính Thái, Song-Hỉ chính hiệu

CÁC NƠI PHÁ HÀNH (HIỆU CHÈ VINH-MẬU)
Số nhà 144, phố Khách, Nam-định.
Số nhà 25, phố Hàng Ngang, Hanoi.
Số nhà 21, phố Đông-kiều, Hải-dương.
Ở các tỉnh Nam-kỳ và Bắc-kỳ đều có nơi phát-hành.

Năm 1926, đã trình Thương-bộ nước Pháp xét rồi, và đăng kiểm-bài thương tiêu làm đầu hiệu, người khác không được giả mạo. Gần đây cũng có nhiều quân vô-sỉ, chế ra hàng giả giá, mạo đăng danh-hiệu của bản-hiệu để lừa dối và mua lợi. Vì thế bản-hiệu mới đổi dùng cái giấy hiệu dán ở miệng vào đó, đều được rất là tinh-tế, để phân biệt với hàng giả giả mạo, xin các quí-khách đã ý đến cho.

本行發總號茶茂榮
商人陳定南
號國十四百一
號昌行內河
號五十三
號機寶鴻泰
號一十二
號寶記順利
號代有福

本行三百九十一號商
會用魯庭德商法大準泉
號不人到記賞唯商號牌
希某僞造假徒好有近收
轉用故轉貨本森射影圖
號像杜以致口封式新印
意留所等程請刷等

注意正號五泰雙喜名茶

THÁI-BÌNH

Một việc xung đột dữ dội. — Mấy hôm nay, các làng Luật-trung, Đông-quan, Phụng-thương và Trinh-hoàng, thuộc phủ Kiến-xương có xảy ra một việc xung-đột dữ-dội.

Nguyên do việc ấy như sau này: Làng Trinh-hoàng có một cái đập ở giữa có một cái nghề cơn, ông cụ sứ Đông-quan đến tìm những bậc-lý làng ấy bảo đắp to lên. Nghe câu đó lý không chịu vì sợ thiệt hại ruộng của mình. Không rõ ông cụ sứ với dân Trinh-hoàng cãi cọ làm sao, mà mấy người làng ấy bắt ông cụ sứ trói lại. Mấy người nhà đi theo ông cụ thấy vậy liền chạy về bảo những dân bên giáo ở làng Luật-trung Đông-quan và Phụng-thương. Ba làng này liền kéo đến ngăn người vào làng Trinh-hoàng phá hại mất năm-mươi hai nóc nhà không khác gì triệt hạ vậy. Vì dân Trinh-hoàng thấy người kéo đến đông quá, sự khiếp chạy trốn cả, cho nên dân kia tha hồ mà đập phá tan tành nhà cửa, để-tạo lại lấy mấy chục con lợn. Làng Trinh-hoàng phải sức người bị trọng thương đã đưa lên nhà thương.

Quan Công-sứ đã sai lính vào bắt những kỳ-lý ba làng ấy và có bắt cả hãy người làng Trinh-hoàng đánh ông cụ giải cả về tỉnh.

Hiện nay quan tỉnh đang trù tính việc bồi trợ cho những nhà bị tàn phá ở làng Trinh-hoàng.

Việc này hiện đã giao cho tòa-án xét, sau này xử ra làm sao, sẽ lại tục đăng.

HONGAY

Thuyền đâm. — Hôm vừa rồi, một chiếc thuyền của Nguyễn-văn-Dương đậu ở bến than Hongay, chẳng may bị cái phà mác vào tàu *Goeland* đụng phải. Chiếc thuyền bị đâm may người không việc gì.

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Sách cấm. — Quan Khâm-sứ vừa ra nghị-định cấm quyển sách «Đền tội cho chồng» của quốc-ngữ quyển thứ 1° của Liên-giang và Minh-đào làm ra, xuất bản tại nhà in Xưa nay, số nhà 60 64 Boulevard Bonnard Saigon, không được thâu nhập, truyền-bá, phát-mại và tàng-trữ trong hạt Trung-kỳ.

Một con đường mới có đèn-điện. — Tại phía Đông-nam Kinh-đô có hai con đường rất gần đều đến là đường từ sở Thương-chánh vào Chợ-cũng và từ Đập-đá Thọ-lộc đến Chợ-mới Vỹ-gia, song cần nhất là con đường Chợ-cũng; hiện nay con đường ấy đã có đèn điện mới thắp từ 22 janvier, thật là một sự rất hữu ích mà nhân-dân miền ấy trông vọng lâu nay mới thấy vậy.

Trộm như rươi. — Mỗi năm về khoảng mùa đông, trời mưa lạnh, đêm tối tăm thì thật có nhiều kẻ trộm, song xét kỹ thì năm nay kẻ trộm nhiều quá, nhất là những nơi ở hẻo lánh Kinh-đô. Mỗi buổi mai thì xóm nào cũng nghe mất trộm. Lại thay cho làng ở xa thì sự tuần-phòng được kiếp lắng nào cũng cẩn thận, lại nghe ít xảy ra sự trộm cướp mà chính ở Kinh-đô có lính cảnh sát tuần phòng thì cũng chẳng có trộm mà những nơi lân-lận thì trộm như rươi. Thường rằng quan Địa-phương ra tâm đề phòng nghiêm mật thì sự trừ đạo ăn lương thấy được hoàn-toàn vậy.

TOURANE

Mua đất làm nhà. — Trong năm 1928 vừa qua đây, vì sự mua đất làm nhà, đối với mấy năm trước có hơi tấn bộ lắm, coi như ở miền Trung bộ, mà nhất là về miền Bắc-bộ thì trước kia người mình chưa ai chịu kinh doanh mấy thứ, họ chỉ muốn cho chắc với nhau về miền Nam-bộ có 15 là vì ngại ở gần bờ biển không lợi trong khi mưa gió, cho nên ở hai chỗ Trung-bộ và Bắc-bộ ít ai chịu tạo lập cơ nghiệp chăng? Đến bây giờ có 15 cũng bởi có tăng đất và bởi cơ-hội mà mang, sự cạnh tranh đã gần kịp liệt, cho nên chưa đầy hơn năm mà những chỗ đất trống đã hóa thành nhà cửa phố phường, nhất là ở lối ngã-tư Cây-thông và lối nhà Thương thì anh ngồi đã gần liền nhau, mà cho việc đông thương kỹ nghệ cũng đã nhiều người khuông trương, trông quang cảnh đổi thay rất chóng, khiến cho đi xa trở về lạ lẫu khó nhìn ra.

Còn ở các nơi khác, như lối kho thuốc, lối trường Nữ-học, trước Galen, lối đường Cửa-chàm; chỗ thì đương hàng công kiến trúc, chỗ thì đương sửa sang, chỗ thì đã làm xong; mà số người nộp đơn mua đất mỗi ngày một đông, nên sang năm mới này mà tốt cả hẳy khiến chỗ có đất đều cùng nhau khởi công cả một lượt thì nhân công vật liệu chưa biết sẽ đắt đến đâu.

Nhà cửa làm nhiều như thế, mà hễ ai làm ra cái nào là có người thuê ngay, mỗi gian là 15p. một tháng mà phải đặt cọc từ trước mới có nhà; chẳng hay đến hạn giờ mới có đã nhà cho người ta ở. Trông đó đã thấy cái tiền đồ sự thịnh vượng ở miền hải cảng này.

QUẢNG-NAM

Cầu chợ Cẩm sập. — Cầu chợ Cẩm khởi công lại, đã gần một năm nay, chỉ còn có độ hai vài rưa là hoàn công, tự nhiên buổi chiều 23 Janvier sập mất một vầy ở giữa, có 3 người bị đè chết chìm dưới nước, còn năm người nữa đều bị thương. Hôm ấy cũng tự nhiên mà giữa sông «Hà-giang» bỗng nổi thình một sóng thượng vừa gió gớm, vừa thấm thương lại vừa náo động; khiến cho cả sứ giả và quan viên dân phải hộc vio công việc khám xét, còn thì hành khách kể qua người lại, đều không khỏi kinh hoàng.

Đường bộ trong địa phận Quảng-nam chỉ có một cái cầu ấy nữa là liền, thế mà người mấy năm nay đã bao phen tạo tác, bao phen tu bổ, mãi cho đến ngày nay vẫn cứ đổ dang, vậy thì còn trông đến bao giờ mới tìm xong cầu ấy được.

Việc Nam-kỳ

SA-DEC

Ăn cướp cạn. — Mới hôm 10 Janvier rồi đây M. Trần-văn-Thanh, Đốc-phủ ở Cái-tàu-hạ (Sadec) đi xuống Hàm-Giang (Trà-vinh) đang thăm bà con, khi gặp gánh nem nướng mới hỏi lại ngồi ăn ít cái. Đang khi ăn bỗng thình lình có bốn tay anh chị nhảy lại cầm súng M. Thanh lục lưng lấy giấy thuế thân, lấy một xấp chín khăn lụa và đoạt luôn một số bạc 1.500 đồng nữa. Giựt tiền xong rồi bốn gã ấy bèn chạy riết lại cái xe hơi sơn màu vàng số C. 3077 đậu gần lối đó cùng bề nhảy phóc lên xe hơi mà hướng đông mà chạy.

Nghe nói M. Thanh có biết mặt hai đứa là tên mười Khiêm gốc ở Vũng-Liêm (Vĩnh-long) và tên hai Thuế ở Long-Lộc (Trà-vinh).

Tên Trần-văn-Liêu là sếp-phơ xe ăn cướp và tên Cearlesur Nguyễn-văn-Nam đã bị bắt giam vì tội đồng lõa với bọn ăn cướp cạn ấy còn hai cậu kia tuy đang cao bay xa chạy song người ta đã biết chắc họ tên chúng nó rồi thì không chúng thì chẳng nó chạy đường trời cũng không thoát khỏi.

HÀNG SẴN — GIÁ RẺ

Hiện tôi có bán đủ các thứ bao gai, bao cói (Cả có mầu đỏ), nhiều thứ giấy gai tây, giấy dầy tư để bọc hàng là các thứ cafés, sucre, bière, riz, farine, ciment, và đủ các thứ sắt đóng về việc làm nhà cửa vân vân.

Xin qui-khách chiếu cố.

ĐỨC-LONG-HIỆU
90, Phố Mã-mây, Hanoi

KÝ TÊN KHÔNG RÕ

Bản-quán xin các ngài mua báo khi có việc gì viết thư đến hỏi bản-quán, thì cho biết số tờ in ở tờ giấy gói bao, hoặc là gửi cho bản-quán cái giấy quấn lấy, để cho người ta đi tìm kiếm. Bởi các ngài thường hay lý thu vân tắc, hoặc thất quá, không cho đọc được, thành ra chiếu khi bản-quán không biết mà trả lời.

"Các quan công nhận là tốt nhất"

Có nhiều thứ rượu bổ trước rượu Tonique Tonkinois, nhưng rượu Tonique Tonkinois vẫn tốt hơn cả.

Bán tại nhà thuốc Montès nhà ba chuông, 54, Phố Paul-Bert, Hanoi.

Đã đến giờ các ngài phải dùng thuốc rồi

Thường thường các ngài không biết đúng giờ mà vì thế cho nên các ngài chẳng theo đúng những cách chỉ-bảo của quan thầy thuốc hay là những đơn kê ở các vị thuốc của các ngài.

Vậy các ngài hãy nên dùng thuốc của

Hiệu bào-chế CHASSAGNE
59, Phố Chàng Tiền
HANOI

Vì ở đây chẳng những bán thuốc cho các ngài mà thôi, mà lại còn biếu thêm cho các ngài những quà như là:

Đồng hồ báo thức hay là một thức quà gì trong biết bao nhiêu thức quà của bản hiệu biếu các ngài về gịp tết này như những bút máy, nước hoa, hộp đựng thuốc lá, rượu mùi, bánh vân.....

Xà-phòng Cadum

Một thứ xà-phòng tinh hảo mà không có chất rát da như xà-phòng Cadum rất cần để giữ vệ-sinh cho ngoài da.

Dùng nó lại còn lợi nữa, vì rằng nó không thấm nước, nó khô mãi cho nên dùng được đến hết, không phí phạm chút nào.

MỚI TÁI BẢN

QUỐC-VĂN GIÁO KHOA THƯ

LỚP DỰ-BỊ

Giá bán **0$12**

Gửi buôn và bán lẻ xin viết thơ cho

M. BÙI-XUÂN-THÀNH

Quản-lý nhà in Trung-Bắc tân-văn, 61-63, Phố hàng Bông. — Hanoi

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kê-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul-Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI :

KNO KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và dàn bà ở cữ . . . . . Một litre :* **2$40**
Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai :* **1,25**

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai :* **1,25**
Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghip và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm. . . . . Một chai :* **1,50**

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai :* **0,80**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay
Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu 3003

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI

Même Mon à Saigon: GRANDS MAGASINS CHARNER

NHÂN DỊP TẾT TA

Anisette Marie Brizard.	Mỗi chai :	20 fr 00
Cacao Chouao Marie Brizard. . . .	Nửa chai :	11 fr 00
Abricot Brandy Marie Brizard. . . .	Nửa chai :	12 fr. 00
Curacao Marie Brizard.	Nửa chai :	15 fr. 00
Eau-de vie de Dantzig.	Mỗi chai :	16 fr. 50
Duc de Brémont mousseux.	Nửa chai :	8 fr. 45
Cristal Vouvray, mousseux	Mỗi chai :	19 fr 00
Marquis de Combres, mousseux . . .	Mỗi chai :	12 f. 50
Mercier carte d'or, champagne . . .	Nửa chai :	11 fr. 50
Pommery Greno, champagne supérieur.	Nửa chai :	23 fr. 00
Vieux Castel, Bordeaux blanc. . . .	Mỗi chai :	6 fr. 75
Sauternes Carpentier, Bordeaux blanc.	Mỗi chai :	16 fr. 00
Barsac Calvet, Bordeaux blanc . . .	Mỗi chai :	16 fr. 00
Quinquina Dubonnet et Labussière.	Mỗi chai :	15 fr. 00

TẠI GIAN HÀNG BÀY CÁC THỰC-PHẨM
Hàng tốt nhất hạng và không đâu rẻ bằng

Trung Bắc Tân Văn

Bệnh đến sồng sộc

Bệnh đi nhanh lắm, nếu ta chễ nãi, không chịu coi sóc đến thân thể thì khác nào như ta đi đón bệnh về. Thực vậy bệnh lớn là tích những bệnh nhỏ, những chứng khó chịu lâm thường. Nếu bác ấy dùng ngay thứ thuốc ai nấy đã biết tiếng như thuốc Pilules Pink, thì tránh khỏi được các bệnh nặng.

Làm sao cho máu thay đổi luôn và bao giờ cũng sung túc, bổ cho tinh thần, làm cho tiêu-hóa được đều hòa, bổ cho toàn thể, đó là các đặc tính của thuốc Pilules Pink, ai đã dùng qua cũng phải phục.

Cô Charlotte Blanchard ở Marmande có viết thư rằng: « Tôi viết thơ này để thưa với ngài biết rằng tôi dùng Pilules Pink thực là được công-hiệu. Đã lâu nay tôi nhức đầu và đau dạ dầy và càng ngày, càng yếu đi đến nỗi không làm gì được nữa. Tôi chỉ uống Pilules Pink mà các chứng bệnh tiêu tán hết, nay lại khỏe mạnh như thường. »

Pilules Pink là thuốc thần hiệu để chữa bệnh suy huyết, xanh xao, suy não (hao người) thiếu lực, đau dạ dầy, nhức đầu, kinh nguyệt thất thường, các bệnh của trẻ con đang nhớn, đàn là đừng tuổi và hết kinh.
• Bán ở khắp các hiệu thuốc.

Nhà Bản-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

Bệnh Giang-mai NÊN CHỮA BẰNG thuốc viên **COMPRIMÉS DE GIBERT**
Là thuốc kiến hiệu, chữa chắn, khỏi đau, tiện lợi, giữ bí mật, công việc, khi đi chơi cũng vẫn uống được
Hòn cả thuốc tiêm 8$40
MƯƠI HAI NĂM DANH TIẾNG
Có nhiều nhà lường y ca tụng
Muốn được thuốc thực hiệu thì phải nhận kỹ tên hiệu nhà chế-tạo là **J. GIBERT**, bào-chế đệ nhất hạng
19, Rue d'Aubagne, MARSEILLE
Ở Hanoi (Bắc-kỳ) bán tại các hiệu thuốc.

THUỐC SIROP NOFAL

Thuốc SIROP NOFAL làm toàn bằng chất thuốc rất tốt, lựa chọn rất kỹ-càng, nên có đủ các tính chữa bệnh rất thần-hiệu và đáng bào hạng thuốc tốt thứ nhất để trị các bệnh như là :

HO
HO GÀ
GHÍP (Cảm thiên-thời)
HEN

và tóm lại là hết thảy các chứng-bệnh về khí-quản.

Điều-độ UỐNG : *Cứ trong hai mươi bốn giờ, đàng từ năm đến sáu thìa xúp, ngoài những bữa ăn.*

Thuốc SIROP NOFAL để cho những người đã quá mười lăm tuổi dùng.

Bán tại hiệu Bào-chế :

CHASSAGNE
Ông LAFON và LACAZE
Bào-chế đệ nhất hạng, kê nghiệp
59, phố Paul Bert, Hanoi
GIÂY NÓI SỐ 90

Kính mời đến xem cửa hàng ông BAZIN.
Kế nghiệp hiệu Luzet

Có nhiều thứ ống ròm kính « Zeiss » đủ các kiểu, mời đến.
Bán giá bên Tây. 7.656

SAO LẠI ĐAU THẾ ?

Ủ, sao lại đau thế ? sao mới đau lại không chữa ngay đi cho khỏi đau nặng ra có được không. Hãy trông cái lông con người ở kinh vẽ đáy đều đen cả, thế mà ở mắt ngài thì đều đỏ hoe ; đó tức là cái hiệu-hiệu tỏ ra rằng mắt ngài đau đấy. Thôi đừng lần lữa gì nữa. Phải lập tức dùng ngay thuốc đau mắt COLLYRE JAUNE của bác-sĩ CASAUX mà trị ngay đi. Vì rằng trong hết thảy các thứ thuốc đau mắt, duy có thuốc ấy là làm cho mắt đỡ đau mà khỏi ngay. Phòng hễ khi các ngài thấy con mắt hơi nhếp-nhem, nên sáng giậy thấy mắt đắp dính vẻ có nhử, thì nên dùng thuốc COLLYRE JAUNE của bác-sĩ CASAUX mà trị cho tiệt đi.

Phải biết rằng hễ khi đau mắt mà đăng chẳng chữa chũng ngay, tức thì mỗi ngày một thêm nặng, sinh ra đau mắt hột, rồi đến mù mắt kia đấy.

Nên chọn mua thứ thuốc COLLYRE JAUNE của bác-sĩ CASAUX vì là thứ thuốc đã kê-cứu rất kỹ-càng, hiệu bạo nhiều người đau mắt, duy chỉ thuốc ấy mới khỏi được thôi.

Giá chỉ để thuốc ấy để thần-hiệu tiện lắm mà lại rất rẻ tiền.

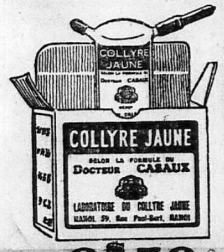

0$30

Bán ở hiệu Bào-chế
CHASSAGNE
59, Rue Paul Bert, Hanoi
và ở khắp các hiệu thuốc tốt khắp

Agents d'Annonces en Europe :
L. MAYENCE & Cie
DAVIGNON, BOURDET & Cie, Succrs
9, Rue Tronchet, PARIS
19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

Agences d'annonces en Europe :
SOCIÉTÉ MUTUELLE de Publicité
14, RUE ROUGEMONT, PARIS (IXe)

NƯỚC SUỐI TỰ-NHIÊN LẤY TẠI MẠCH
Mạc suối của nhà nước langsa

VICHY CELESTINS

có chiếc ra nguyên chai, nửa chai và chai nhỏ.

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhứt gân, đái có cát, đau lác-leo, uống nước nầy mạnh liền.

VICHY GRANDE-GRILLE Nước hiệu nầy uống trừ các bịnh chứng trong gan mật.
VICHY HOPITAL Nước nầy thì để uống cho ti-vị hoà lạc luôn luôn.

COI CHỪNG LẦM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC.

Một thứ máy vô-địch trong các máy Lưu-Thanh

Ấy là máy hát « **ORTHOPHONIE VICTRIRA** »
Tippe 1-40

Về kiểu máy « **VICTOR** »

Chỉ có thứ máy này vừa rõ ràng, vừa êm ái, cả tiếng hát tiếng đàn.

Giá: **145$00**

Kính mời qui-khách đến nghe thử lại : ETABLISSEMENTS INDOPHONO, ở Hanoi, số nhà 58, phố Paul Bert.

ĐÃ XUẤT BẢN :

TRUYỆN MAO-NHÂN

(LES AGOUGLOUS)

Dịch-giả : PHÙNG-HUY-BÍCH

Giá bán. . . . . **0$25**
Tiền cước gởi Recommandé. . . . . **0$18**

Bán buôn và bán lẻ tại bản-quán.

PHARMACIE MONTÉS - HANOI
NHÀ ĐỒNG HỒ BA CHƯƠNG

CHỈ MỘT THỨ

RƯỢU BỔ

33.500

là làm cho người ta lại được mạnh mẽ, khỏi mệt nhọc, bớt sự xanh sao, mà thêm được cường tráng để mà hưởng những lạc-thú ngày Nguyên-đán mà thôi.

Giá mỗi chai : **2$10**

Bán tại hiệu CHASSAGNE
59, Phố Tràng-Tiền
HANOI

RƯỢU

GENTIANE SUZE

CHÊ

BẰNG SÂM

Uống bổ và mát

Bán tại : L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haïphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saigon, Pnom-Penh.
3007

Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn

Le Gérant : NGUYỄN-VĂN-LUẬN